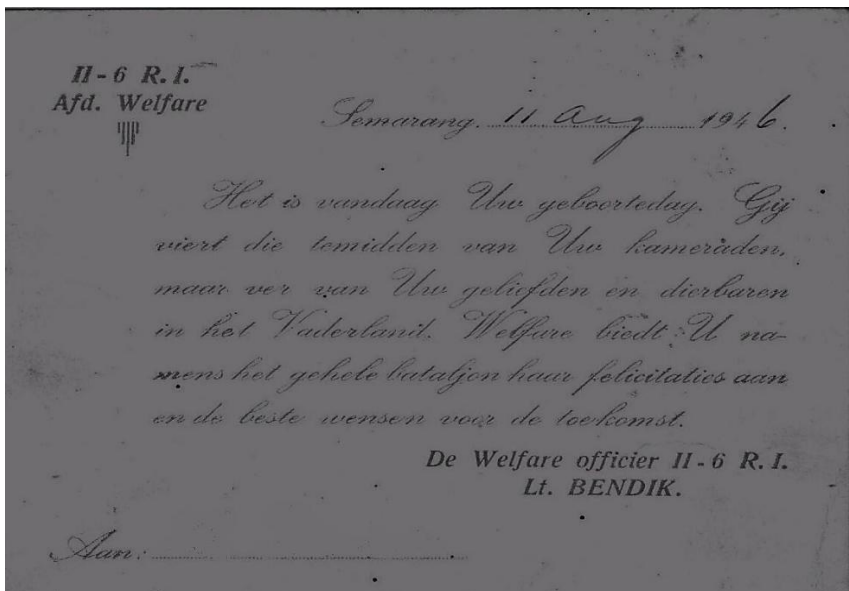

Inhoud:	Blz 1
Verjaardagen	Blz 2
Van de redactie	Blz 3
Foto's	Blz 4-8
Mededelingen van het bestuur.....	
Van de Voorzitter/secretaris	Blz 9-11
Van de Penningmeester	Blz 12-16
Van de coördinator nazorg / veteranendag	Blz 17-18
Van de algeheel verzorger drukwerk	Blz 19-20
Van de regiment commandant LBJ	Blz 21-22
Moppige mopje	Blz 23
Wist u dat.....?	Blz 24-25
E-mailgroep en ziekenboek	Blz 26
Uitvaartdienst Theo Kemp	Blz 27-29
Bezoek aan familie Job Westerhof	Blz 30-33
Familie v.Haaren 55 jaar getrouwd	Blz 33
Plaquette niet gestolen / wie poetst de plaat?	Blz 34-37
Denkend aan Java-Ad van Hooijdonk	Blz 38
1 ^e dag enveloppe M.v.d. Wetering	Blz 39
Twee vliegen in een klap te Reusel / gedicht	Blz 40-43
Een tweede sobat in Reusel / Een aanrader	Blz 44-46
Bij een 100jarige op de koffie	Blz 47-49
Voorwoord Ad van Hooijdonk	Blz 50
De oprichting van I-6 R.I.-Robert Catsberg	Blz 51-53
Vraagt en u krijgt antwoord	Blz 54
De borreltjes oude jenever hielpen niet -Jan Wijers	Blz 55
Op bezoek bij familie Wijers	Blz 56-58
Ridderordes en onderscheidingen- Frank v.Buren	Blz 59-63
Uitvaartdienst Wim Klaassens	Blz 64-65
Bezoek aan familie Delissen / telefonisch contact	Blz 65-69
Overleden sobats	Blz 69
Henny van Oosterhout overleden	Blz 70
Contact en nazorg	Blz 71
Laatste nieuws	Blz 72

Verjaardagen

Voor alle sobats die afgelopen maanden jarig zijn geweest komt hier nogmaals een verjaardagskaart uit een wel heel verleden en de meest hartelijke felicitaties uit het heden van de reünie – en nazorgcommissie 2-6RI, T-Brigade.

Deze felicitatiekaart werd ons toegezonden door een 2-6RI sobat

Beste sobats,

Voor u ligt het april/meinummer van de Sepatoe Roesak met uw oude vertrouwde tijger weer op het oude vertrouwde geelgekleurde voorblad.

Het decembernummer had een afwijkende dunne kaft, dit had met de onkosten van verzenden

te maken. U weet: “ons bint zuunig met de centen!”

Al vele jaren ziet u zo dit boekje twee maal per jaar op uw deurmat vallen of in brievenbus liggen.

Wij gaan hier gewoon mee door. Er is een passende oplossing gevonden.

Helaas is het te betreuren dat ook anderen gebruik maken van deze omslag. Het geeft echter wel aan dat het ontwerp en layout van vele jaren niet te evenaren is en er bij anderen geen genoeg eigen inbreng is om zelf een omslag en opzet boekje te ontwerpen.

Maar naar **onze mening** is het ons dit keer weer goed gelukt een fijn boekje te maken met voor ieder wat zins.

Dit met medewerking van velen van u.

Alle inzenders heel hartelijk bedankt voor uw bijdrage hieraan.

Wij ontvangen graag weer nieuwe berichtjes, mopjes, foto's, wetenswaardigheden, verhalen van u om ons decembernummer van de Sepatoe Roesak weer te maken. Want alleen met uw medewerking kunnen wij voor u dit boekje blijven samenstellen.

Wij wensen u allen veel leesplezier met deze voorjaarsuitgave!

De redactie:

Marianne Pragt-Lankhuizen

Met redactionele ondersteuning:

Joop Pragt.

Foto's.

Zoals u natuurlijk al had opgemerkt was, door een technisch probleem, de kwaliteit van de foto's in ons vorige boekje niet best. Het boekje met de foto's van mindere kwaliteit hebben wij u toch toegezonden.

Onze **superdrukker Theo** kon niet garanderen dat bij herstellen het boekje voor kerst bij u op de mat (of in de bus) zou liggen, zodat het dan geen zalig kerstfeest voor u zou zijn geweest! Bij deze alsnog de gebruikte foto's maar dan in topkwaliteit. Hulde aan onze drukker **Theo Eversen**! Ook hij blijft zijn best doen voor u!

2e kerstdag 1945 2-2-6 R.I.

Lou Saenger en dochter

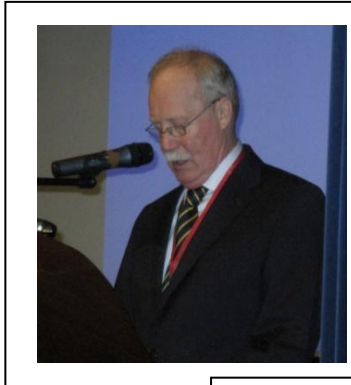
Sobats Salomé, Duijvelaar, Princen en Schouten

Het bestuur:
Joop, Marijke, Marianne en Theo

Joop en Marianne

Voorzitter Stichting LBJ
Nico Vroom

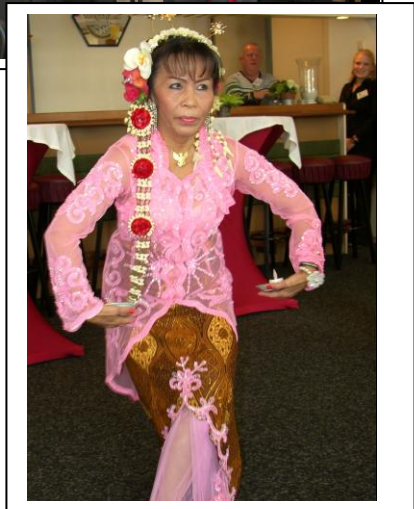
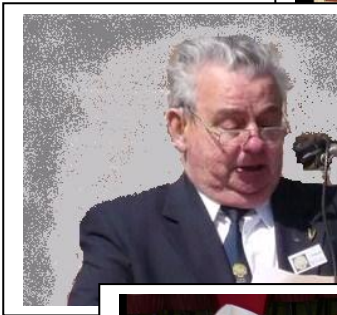

Sjar Buijs

Theo Eversen

Guus Schouten

Danseres DEWI

Sobat Joop de Koster, DEWI, sobat Koos de Ruiter

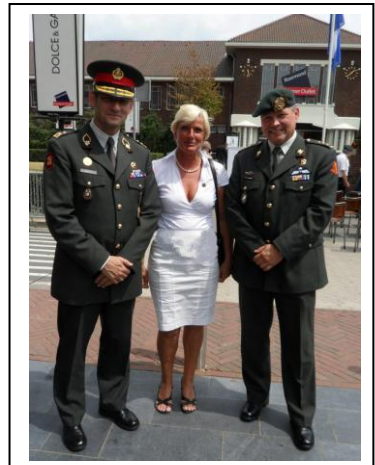
Sobat Arie v.d. Bos

Sobat Looman en partner

Speciaal voor Anja en Jenny,
nogmaals vader Gerrit de Groot

Bij LBJ Roermond

Mevr. Spoor-Dijkema

Sobat Jan v.d. Corput

Men v.d. Wetering 60 jaar getrouwd

Sobat Princen 60 jaar getrouwd.

Mededelingen van het bestuur:
De voorzitter/secretaris.

In de afgelopen winter hebben we kunnen spreken van het echt oud- Hollandse winterweer. Voor velen van u een ramp, voor een enkeling nog een voorrecht om door de besneeuwde straten te kunnen gaan.

Gelukkig hebben wij van velen van u vernomen dat u zich goed door het barre winterweer heeft kunnen slaan. Al dan niet met hulp van familie, vrienden, kennissen, burens of vrijwilligers. Hulde aan hen die u bijgestaan hebben.

Dank aan iedereen die het bestuur/secretariaat de meest mooie kerst- en nieuwjaarswensen of treinkaartjes heeft toegezonden.

Wij hebben voor zover mogelijk iedereen een groet of bedankje terug kunnen zenden.

Hoewel de wereld in rep en roer is, bevolkingen in opstand komen tegen hun huidige heersende regiem, in Japan en Nieuw Zeeland de natuur weer zijn grilligheden ten toon spreidde, is het onvermijdelijk een feit: de winter is voorbij.

De lentekriebels slaan weer toe en de natuur ontluikt met prille groene kleurschakeringen. We laten de kille koude winter achter ons. Geweest, over en uit!

Op naar de zomer, warmte op de, met alle respect, oude botten. We gaan weer met een glimlach op het gezicht naar buiten.

Dat zou toch al idyllisch zijn, maar laten we er met zijn allen dan toch proberen er weer iets moois van maken en ieder op zijn of haar manier genieten van al het moois dat de lente en zomer ons brengt. Al is het maar van de jonge vogeltjes, de lammetjes in de wei of de dansende muggen op een zomeravond (zolang ze maar buiten blijven).

Er zijn nog zoveel kleine dingen om ook nog van te mogen genieten.

Verheugd hebben wij in het decembernummer u al mogen vertellen dat wij dit jaar op **28 september** ook weer de **reünie** mogen verzorgen. U ontvangt t.z.t. daarover alle benodigde informatie en de uitnodiging met inschrijfformulier.

De eerste aanmelding, uit het buitenland maar liefst, is sinds verleden jaar december al binnen!

Op **28 september** hoopt Sobat **J. Westerhof** uit **Australië** veel van zijn sobats te ontmoeten op de reünie. Dus mannen, stel deze Australische Nederlander niet teleur. Het is geen geheim dat ook andere onderdelen van de grote **T-Brigade**, die geen eigen reünie meer hebben, graag bij **2-6R.I.** op visite komen. Door het natuurlijk verloop wordt het aantal sobats minder, bij elk onderdeel. Wij hebben al met enkele onderdelen contact gehad en de mogelijkheden besproken.

Het streven is om de verschillende onderdelen met elkaar samen mooie herinneringen te laten ophalen en herleven! Natuurlijk is dit alles onder de **supervisie** van **2-6R.I.** Dat het mogelijk is hebben sobats van **2-7R.I.** laten zien, die zijn al vaste klant bij ons!

Vanaf het moment dat wij een nieuw bestuur hebben gevormd zijn wij intensief te werk gegaan met de door ons uitgebreide doelstellingen:

o.a. het telefonisch contact met sobats, die niet meer naar de reünie kunnen komen en de huisbezoeken.

Onze coördinator Marijke de Jong maakt steeds de lijst op met de te bezoeken sobats.

Gezien de enthousiaste reacties is het een schot in de roos om u thuis op te zoeken. Het past uitstekend onder de noemer **veteranennazorg**. Deze **veteranennazorg** komt steeds vaker in het nieuws. Gelukkig maar, want u verdient het: deze veteranennazorg. Verderop in het boekje vindt u weer de verslagen van de bezochte sobats. Afgelopen tijd hebben wij wederom enkele sobats kunnen helpen met hun vragen op verschillende vlakken. Gelukkig hebben wij ook antwoorden kunnen geven op deze vragen.

Schroomt u niet, blijf niet rondlopen met vragen.

Waarmee wij u kunnen helpen, helpen wij u!

Er blijft echter nog steeds één maar aan verbonden en dat zijn de financiën. Wij kunnen dit alles alleen blijven doen wanneer er voldoende donaties binnenkomen.

Joop Pragt, de penningmeester, zal u op de volgende pagina's een inzage geven over de binnengekomen donaties op de rekening.

reünie- en nazorgcommissie 2-6 R.I.-T-Brigade.

Adreswijzigingen.

Geeft u a.u.b. door wanneer u verhuist of er een verandering optreedt in uw huidige situatie?

Het bespaart onkosten met het verzenden van drukwerk en correspondentie.

Het enige en juiste adres hiervoor is:

**Secretariaat reünie- en nazorgcommissie 2-6R.I. -T-Brigade
Schakelpad 12**

3192 JH Hoogvliet rt.

Tel: 010-4382758 (kan het antwoordapparaat zijn)

Of : 0625278220

Getekend:

Marianne Pragt -Lankhuizen

De voorzitter/ secretaris

Vergeet u niet te noteren:

**De enige en echte reünie van
de reünie- en nazorgcommissie 2-6 R.I.,
T-Brigade**

is op 28 september 2011 te Vught!

U wilt er dit jaar toch ook weer bij zijn ?????

Van de penningmeester

Zoals u zich waarschijnlijk nog wel herinnerd hebben we u in het december boekje al verteld hoe de stand van de reünie- en nazorgcommissie 2-6R.I., T- Brigade en nazorgcommissie 2-6R.I., T- Brigade portemonnee was op 1 december 2010. Er was op die datum een positief saldo van € 592,35.

Het geld was ook werkelijk aanwezig op **ABN-AMRO rekeningnr. 97.21.38.021.**

Gelukkig vond u allen dat het voor zo'n vriendengroep een beetje mager was want in het nieuwe jaar (we leven alweer enkele maanden in het jaar 2011) kwamen de donaties weer met regelmaat binnen bij de penningmeester. Misschien omdat u het kerstboekje zo mooi vond!

In dat zelfde boekje maakte ik er melding van dat tijdens de (gezellige) reünie in Vught nog spontane donaties werden gedaan die we niet allemaal gelijktijdig konden noteren. Marianne heeft na veel zoeken toch de juiste bedragen en donateurs gevonden. We zullen ze nu als eerste vermelden.

€30,- van fam. J. Buijs-Letens (ik wil helpen)

€ 5,- hr. van Erp (doorgaan!)

€50,- hr. Laus (het was mooi)

€50,- nogmaals anoniem (je hoeft niet te zeggen van wie, maar het is van mij. Ga door!)

€20,- hr. Prince (goed gedaan)

€50,- fam. Roex-Westerhof (het was weer fantastisch)

Houdt u er wel rekening mee dat het totale bedrag van deze eerder gedane donaties al is verwerkt in het financiële overzicht van 2010!

Nieuwe Donaties

€ 20,-	Arie Olckers
€100,-	Hans Lankhuizen (zoon van H.Lankhuizen)
€ 20,-	Joop Koster
€ 25,-	R. Catsburg
€ 50,-	fam. Wijers
€ 50,-	fam. de Renet
€ 50,-	fam. Hendriks
€ 30,-	fam. a/d Boom
€ 50,-	A.L. Persoons
€100,-	L. Seanger
€ 25,-	Ria Rubingh
€ 11,50	L.Seanger
€140,-	<u>Donateur wilt naamloos blijven.</u>

€671,50   TOTAAL

Dit zijn binnengekomen donaties tot **18 maart 2011**.
Alle gevers natuurlijk hartelijk bedankt namens de
sobats en commissieleden.

Het **gehele financieel overzicht** wordt gepubliceerd in
het **decembernummer**. Hoewel het aantal sobats door
het natuurlijk proces afneemt is dit toch een mooi
bedrag aan donaties. Het stelt ons, de
reünie- en nazorgcommissie 2-6RI, T- Brigade,
in staat om sobats te blijven bezoeken en ook om
afspraken te maken voor de op
woensdag 28 september te houden **reünie**.

Deze reünie zal zeker zo gezellig worden als die we
vorig jaar in Vught hebben gehad. We verwachten dat
het nog drukker zal worden.

Er is al een groot aantal verzoeken om informatie
binnengekomen zodat de sobats de juiste datum kunnen
inplannen. **Artiesten** zijn al benaderd en vele prachtige
prijzen voor de loterij liggen te wachten op de gelukkige

winnaars. U zult weer verrast worden! Wij vinden het beslist fijn als **u** ook weer wat **prijzjes** meebrengt. In voorgaande jaren heeft u juist door het meebrengen van de kleine prijsjes uw **betrokkenheid** laten blijken.

Naschrift

Zoals u weet ben ik uit liefde voor **Marianne** penningmeester geworden voor de sobats van **2-6R.I.** Voor haar bent u '**mijn mannetjes**' en dat begrijp ik volkomen. Tijdens onze thuisbezoeken is het steeds weer een genoegen naar de **verhalen** van **u** te luisteren. Daardoor ben ik ook maar eens wat dieper in de geschiedenis van **2-6 R.I.** gedoken. Ook met betrekking tot de financiën. Wat de **donaties** betreft (van levensbelang voor de voortzetting van de contacten), er zijn mij wat dingen opgevallen. Achter veel stortingen steekt een verhaal.

Bijvoorbeeld: **periode 2000/2001** waren er **76** donaties waarbij sommige sobats zelfs meerdere donaties deden. De donaties liepen uiteen van **5 gulden tot 140 gulden**. Het was de laatste guldens periode zoals u weet. Het totale bedrag dat gedoneerd werd in een jaar tijd was: **2709,57 guldens!!** Dat waren nog eens tijden van welvaart! De donaties kwamen uit heel het land en ook zelfs uit Australië.

De toenmalige penningmeester, Gerrit van Gils, stond er ook verstelt van, was verheugd en vermeldde gelijktijdig maar het **toenmalige banksaldo: fl 4.012,82**.

Een bestemming voor een deel van het geld was er ook al. Er zou **een nieuwe vlag, een printer en een computer** voor worden aangeschaft. Sinds **2002** werkte Marianne voor **2-6R.I.** als secretaresse en gebruikte haar **eigen computer en printer**.

Enige tijd later was een nieuwe nodig en kreeg zij de **helft** van de aanschafprijs vergoed.

Ondertussen is die computer al afgedragen aan het **Historisch Museum**. Marianne heeft van **eigen** geld een moderner (en sneller) apparaat aangeschaft. De resultaten van het werken op die computer ziet u nu voor u! Wat betreft de donaties, vielen mij nog enkele dingen op.

Er zijn **zeer trouwe donateurs**. Deze sobats doen minstens eenmaal per jaar een donatie. Jaar in, jaar uit. Het is een prachtig voorbeeld van trouw aan **2-6R.I.** ! Er waren nu **anonieme** donaties bij: ‘je weet wel van wie, maar je hoeft me niet te noemen!’

Ook donaties met een **speciale** achtergrond:

Hans Lankhuizen (zoon van **Huib Lankhuizen Ost.comp**): ‘omdat mijn zus (Marianne dus) zo haar best doet voor de ‘**mannetjes**’ en omdat zij het respect en eer voor de sobats en onze **vader** hoog houdt.

Ik zie het als een nalatenschap van mijn vader”.

Mevrouw **Ria Rubingh**: ‘omdat Marianne een flink aantal foto’s van haar (prachtige) **website** heeft uitgewerkt en op mijn verzoek naar mij opgestuurd.

Ik maak een familiealbum en op enkele foto’s **staat 2-6R.I.er H. Spaan**, de vader van mijn schoonzoon. Hartelijk dank voor uw hulp!’

Meneer **Persoons**: ‘hartelijk dank voor de sublieme aandacht die u schenkt aan de mannen van **2-6R.I.**

Ook ik vindt dat de **historie** niet vergeten mag worden. ‘Ga door met uw goede werk!’

Natuurlijk mag ook de **donatie** van **Theo Eversen** niet worden vergeten. Die kwam in een bijzondere vorm. Na het overlijden van zijn vader (**2009**) vond hij **€200,-** bij de bezittingen, met de vermelding daarbij: voor Marianne voor haar werk voor **2-6R.I.** Zoals u weet heeft **Theo** die donatie gebruikt voor het drukken en verzenden van de **Sepatoe Roesak**.

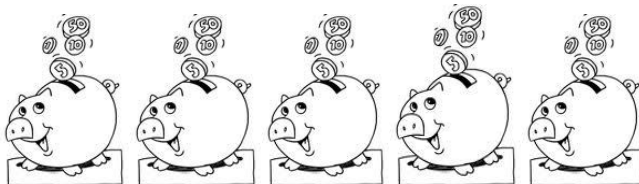
Een storting in **2000** van **fl 140,-** (guldens dus) van sobat **P. Wullems** was erg gul. Wat eigenlijk mij het meest verbaasde was een donatie in **2002**. Die was niet van een **2-6R.I.-er**, maar **elke** donatie is natuurlijk welkom. Het was een donatie van een **31^e HUPVA** veteraan uit **Nuenen**. Deze persoon had nog nooit een donatie gedaan aan **2-6R.I.** (en daarna ook **nooit** meer) maar het bedrag, **€ 2,- (twee euro)** is het **laagste** wat ik ben tegengekomen.

Het is **schrijnend** dat juist die persoon het beheer heeft en heden beslist over de verdeling van door de trouwe **2-6R.I.** sobats in het verleden bijeen gebrachte gelden. Dat geld, ongeveer **€7000,-** wordt nu besteed aan een klein groepje, en dat door één persoon die niets heeft bijgedragen aan **2-6R.I.** Die zelfs de brutaliteit heeft om een **financiële schuld** aan **Marianne** niet te betalen. Sommige sobats, die ik regelmatig tegenkom als donateur, zijn hiervoor niet om toestemming gevraagd. Wat wel verheugend is, is dat trouwe donateurs **nu** hun donaties naar de **ABNAMRO rekening 972138021** van de reünie- en nazorgcommissie 2-6 R.I., dus **Marianne** overmaken! Dat is een blijk van **vertrouwen** wat de sobats in de **doelstellingen** van Marianne stellen. Dank u wel.

Weest u zich er wel van bewust dat zonder uw donaties veel activiteiten niet meer kunnen worden gedaan. (denk hierbij o.a. deze prachtige **Sepatoe Roesak**).

Gevraagd: iemand van 2-6 R.I. die voor december de kas wil en kan controleren.

Getekend:
De penningmeester Joop Pragt

Van de coördinator nazorg.

Beste Sobats

Een groot aantal van u heb ik mogen ontmoeten tijdens de gezellige reünie vorig jaar september.

Voor degene die mij nog niet kennen wil ik mezelf graag voorstellen.

Ik ben **Marijke**, de dochter van Marianne Pragt-Lankhuizen en nu de stiefdochter van Joop Pragt.

Als kleindochter van een **oud Tijger** (Huib Lankhuizen) ben ik sinds het begin dat Marianne begon als secretaresse van 2-6RI vanaf de zijlijn steeds betrokken geweest betreffende alle Sobats. Zoals o.a. reacties die mam binnen kreeg die ze aan mij liet lezen, nieuwtjes werden medegedeeld en ook de organisatie van de reünies, 2-6RI waren een deel van het huishouden geworden en vele Sobats werden als een tweede familie voor ons.

Ik zal kort wat over mijzelf vertellen: ik ben 26 jaar. In 2008 ben ik, na de MAVO opleiding en 3 jaar de opleiding goudsmiden te hebben gevolgd, afgestudeerd als juwelier. Ik had het gevoel dat ik nog meer kon. Ik heb mij datzelfde jaar ingeschreven aan de Hoge School Rotterdam voor de HBO-opleiding Small business en Retail management. Nu zit ik alweer in het laatste deel van het derde jaar, na de zomer begint het afstuderen! Wat daarna gaat gebeuren, heb ik nog niet besloten, maar na deze opleiding ben ik wel even klaar met studeren!

Tijdens het opstellen van een nieuwe organisatie voor 2-6RI ben ik benaderd om de functie van **coördinator nazorg** op me te nemen en heb deze functie met veel plezier aanvaard. Op deze manier kan ik, ondanks dat ik nu op mezelf woon en niet meer de nieuwtjes aan de de keukentafel meekrijg, verbonden blijven met 2-6RI en ook een klein beetje de gedachtenis aan **mijn helaas overleden opa Huib Lankhuizen** in leven houden.

Wat was die man ook betrokken bij 2-6RI en trots op zijn dochter, want "Potverdorie wat doet die meid toch veel".

Dat zijn woorden die ik hem vaak genoeg heb horen zeggen.

Mijn functie binnen de organisatie is vooral gericht op de bezoeken van Marianne en Joop inplannen en ze herinneren aan belangrijke data. Op deze manier kan ik wat werk uit hun handen nemen en proberen te zorgen dat niemand vergeten wordt. Natuurlijk help ik ook mee met het plannen van de reünie, maar voor het grootste deel is dit toch echt Marianne's kindje. Ik heb gemerkt dat tijdens de reünie ik vooral bij kan dragen door op te treden als trouble shooter en een stukje transport op me te nemen tijdens het uitreiken van de (vele) loterijprijzen! Ik hoop u (weer) te zien tijdens de reünie aankomende 28 september in Vught. Met vriendelijke groet,

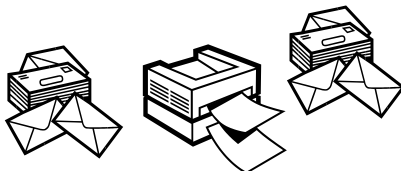

Marijke de Jong
Coördinator nazorg

Veteranendag 2011.

Dit jaar vindt voor de 7^e keer de Nederlandse Veteranendag (NLVD) plaats op de laatste zaterdag van juni. Op 25 juni wordt in Den Haag stilgestaan bij de inzet van Nederlandse militairen in verschillende delen van de wereld. De NLVD is niet alleen bedoeld voor veteranen, maar nadrukkelijk ook voor het grote publiek. Noteert u alvast deze datum in uw agenda.

Van de algehele verzorger drukwerk.

Beste lezers,

Mag ik mij even aan u voorstellen. Ik ben **Theo Eversen** de drukker van dit imposante pak papier wat u nu in uw handen hebt. Ik ben de zoon van sobat **Carel Eversen** Net als bij zoveel andere kinderen van sobats heeft ook mijn vader vroeger niet veel verteld over die tijd in Indië. Dat kwam pas veel later. Wel kan ik mij nog heel goed herinneren dat mijn ouders een maal per jaar naar een kazerne gingen en wij (de kinderen) logeren bij opa en oma.

Maar nu even over mijzelf. Ik ben 54 jaar en ben op mijn 16^e gaan werken. Eerst bij V&D als magazijnmedewerker en in de avonduren studeren voor kinderverzorger voor gehandicapte (M.B.O).

Na V&D en het studeren, een jaartje als opair gewerkt in **Amsterdam**. Daarna nog een half jaar naar **Bahrain** met het zelfde gezin als kinderverzorger/huishouder. Na terugkomst in Nederland was er voor mij geen betaalde baan te krijgen en heb ik me op het vrijwilligerswerk gestort. Ik had op een gegeven moment ongeveer 40 zorg- adressen waar ik bij de een wat meer en bij de ander wat minder regelmatig over de vloer kwam. Tevens werkte ik nog 2 dagen per week op een peuterspeelplaats en enkele uren per week als patiënte begeleider in een verpleegkliniek in Heerlen.

Opeens was daar een **Minister Melkert** met een idee de **Melkertbaan**. En zo kwam het dat ik opeens een aantal grote kinderen ging verzorgen met blauwe petjes. Ik kreeg een Melkert baan als huismeester bij de Rijkspolitie in Voerendaal en vijfeneenhalfjaar later een vaste betrekking.

Momenteel werk ik vanuit het het districts bureau in Heerlen en samen met een aantal andere huismeesters ben ik belast met diverse werkzaamheden zoals

onderhoud aan gebouwen en voertuigen, voorraadbeheersing, reprowerk en alle voorkomende hand en spandiensten.

Enkele jaren geleden vond ik per toeval de site van **Sepatoe Roesak** en gelijk de eerste vrije dag naar pa met mijn laptop. (die **www toverdoos** zoals pa hem noemde) om de site samen te bekijken. We hebben die zondagmiddag urenlang verhalen en plaatjes bekeken en zo kwam het dat pa mij iets meer ging vertellen over die tijd. Tevens kwam er ook een heel oud versleten fotoalbum te voorschijn. Het lederen kaft was nog prima in orde maar de bladen waar met veel zorg de foto's ingeplakt waren vielen ui telkaar. We hebben toen de foto's eruit gehaald en ik heb pa toen beloofd dat ik het album weer zou repareren. De foto's zijn nu bij Marianne om op de site te plaatsen en dus binnenkort voor iedereen te bekijken

De drukker druk druk druk op zijn werk aan het werk

Op het moment dat ik dit stukje schrijf lig ik even in de lappenmand. Ik heb een fikse griep te pakken. Echter het boekje gaat eraan komen dus laptop in bed en tussen het rusten in, de teksten van Marianne omzetten in een printbare versie. Het kan natuurlijk niet zo zijn dat u de hele maand april voor niets met de klapstoeltjes voor de deur moet zitten.

Zo! Genoeg geschreven ik ga weer wat rusten.

En ik hoop u allen in september te zien bij de Reünie.

Tot Dan.

Kennismaking met uw nieuwe Regimentscommandant der Limburgse Jagers .

Beste Sobats van 2-6RI,

Mij is gevraagd om als nieuwe Regiments- en Bataljonscommandant LJ, mezelf voor te stellen in jullie zeer gewaardeerde Sepatoe Roesak. Daar hoefde ik niet lang over na te denken! Vanaf 9 december afgelopen jaar is mij de grote eer te beurt gevallen om dit mooie Regiment te mogen leiden. Een Regiment met een rijke historie die zich uitstrekt van Quatre Bras, via de Grebbergen en de rijstvelden in voormalig Nederlands-Indië naar de 'polje's' in voormalig Joegoslavië en uiteindelijk de zandige ondergrond van Irak en Afghanistan.

Een indrukwekkend rijtje krijgshistorie van waarvan u allen een belangrijk deel uitmaakt. Ik vind het dan ook een eer om ook uw Regimentscommandant te mogen zijn.

Mijn naam is Marc Jacobs en ik ben inmiddels 48 jaar. Ik woon in Helmond met mijn vrouw Ine en onze kinderen Sofie en Wiel. Zij zijn de basis onder mijn militaire carrière, die begon in 1982 bij het Korps Mariniers en die via Opleiding voor Officieren van Speciale Diensten (OCOSD) in Breda uiteindelijk leidde naar dit mooie commando. Ondanks dat ik in 1987 beëdigd ben op het vaandel van het Regiment Limburgse Jagers, heb ik het merendeel van mijn infanterieverleden bij het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene doorgebracht. Ook een fantastisch Regiment met een rijke 'Indië historie'. Sobats zijn en blijven een belangrijk deel van onze historie en van ons besef dat we een uitzonderlijk beroep hebben, wat uitzonderlijke offers van ons vraagt. De zorg voor onze veteranen is dan ook een van mijn speerpunten, omdat ik me realiseer dat dit een verantwoordelijkheid is die nooit verdwijnt.

Veel mannen en vrouwen van ons bataljon hebben recente uitzendervaring opgedaan in Afghanistan, Irak en iets eerder in voormalig Joegoslavië. U bent de trotse voorgangers van hen, en er is mij veel aan gelegen om dat niet te vergeten en om daarvan te leren. Voor deze 'jonge veteranen' bestaat nog te weinig structuur, waarschijnlijk deels omdat ze zich nog te weinig realiseren hoe belangrijk het is om je maten van toen af en toe te ontmoeten. Hier kan 'jong' nog veel leren van 'oud'. Ik zal dus ook zeker proberen u binnenkort een keer te ontmoeten, omdat ik u waardeer en omdat wij van u kunnen leren.

Met vriendelijke Limburgse Jagersgroet,
Uw regimentscommandant.

Mopje:

Het automatisch antwoordapparaat van de opa's en oma's van tegenwoordig:

“Goedendag, wij zijn momenteel niet bereikbaar maar U kunt een bericht achterlaten door gebruik te maken van de volgende codes:

- *Ben je een van onze kinderen: toets 1.*
  - *Als we op de kleinkinderen moeten passen: toets 2.*
  - *Als jullie onze auto dringend nodig hebben: toets 3.*
  - *Als we de was en de strijk moeten doen: toets 4.*
  - *Als we bij jullie thuis moeten oppassen: toets 5.*
  - *Als we de kinderen van school moeten halen: toets 6.*
  - *Als er voor aanstaande zondag een taart gebakken moet worden: toets 7.*
  - *Als jullie allemaal naar huis komen en mee-eten: toets 8.*
  - *Als vader een klus moet komen doen: toets 9.*
  - *Als U een van onze vrienden bent: toets 10 en spreek uw boodschap in na de pieptoon.*
- We bellen U terug zodra we tijd hebben .....*”

Ingezonden door sobat van Erp.

Wist u dat?

Dat wij onze reünie op **28 september 2011** houden in **Vught**, en nu weer terug zijn bij daar waar velen van u hun opleiding hebben genoten. Zij het dan wel in de Frederik Hendrik kazerne?

Dat vanaf de **1^e reünie** van **2-6 R.I.** deze in de loop der jaren op **verscheidene locaties** heeft plaats gevonden en niet alleen in Breda, maar ook o.a. in **Blerick, Wouw, Weert en Vught?**

Dat de **Frederik Hendrik kazerne** helaas niet meer bestaat, maar dat wij wel in de gelijknamige eetzaal de uitgebreide Indische maaltijd zullen gebruiken?

Dat u bij aankomst bij de kazerne daar wel **administratie-kosten** moet betalen, maar **geen entreegeld?**

Dat u voor die **administratiekosten** een rijstmaaltijd, enkele **gratis** consumpties en een **gratis** lot voor de grandioze loterij ontvangt?

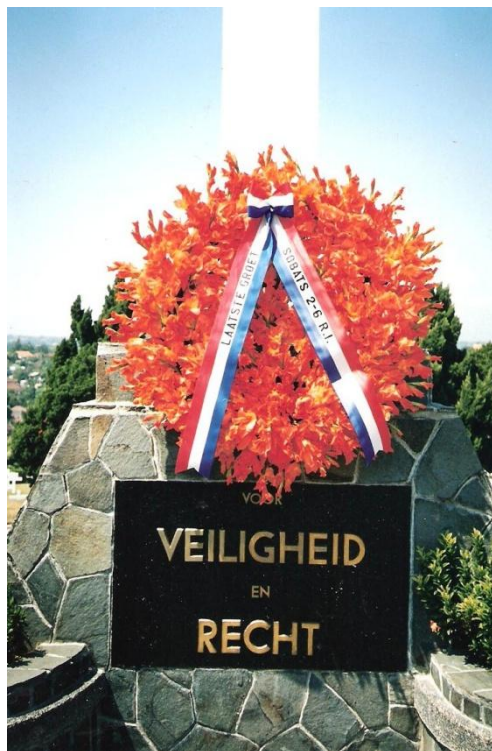
Dat “**Sepatoe Roesak**” op deze dag een belangrijk antwoord zal zijn?

Dat er zelfs al een aanmelding is vanuit het buitenland en dat de sobat graag zijn oude makkers nog eens wil ontmoeten? Reden te meer om dit keer op **28 September 2011 in Vught** aanwezig te zijn?

Dat er al artiesten zijn uitgenodigd en gecontracteerd?

Dat deze keer ook de **thuisblijver(s)** kans maken op een prijs inde te houden loterij door het kopen van lootjes. Reden te meer om de **nieuwsbrief** later dit jaar in de gaten te houden?

Dat er ieder jaar gelijktijdig met de herdenking op de reünie namens de sobats van 2-6 R.I. op de **erebegraafplaats Candi** ook een krans wordt gelegd. Marianne regelt dit al **10 jaar** voor u, sobats 2-6 R.I. !

Dat er boze tongen zijn die durven te beweren dat Marianne deze krans niet zelf had betaald. Zie hier de foto van afgelopen jaar. Ieder jaar ontvangt Marianne een dergelijke foto als bewijs dat de krans daadwerkelijk is gelegd op de erebegraafplaats **Candi Semarang**.

Marianne bestelt, net als voorgaande jaren, weer de krans!

EMAILGROEP 2-6 RI

Sjar Buys: j.letjens@home.nl
J(Jan) .A.van Erp erp00411@planet.nl
A. (Ad) van Hooijdonk advanhooijdonk@telfort.nl
H. (Huib)Kers huibertkers@telenet.be
Marianne Lankhuizen marianne.lankhuizen@gmail.com
A.(Antoon) Mathijssen a.mathijssen@onsneteindhoven.nl
J.(Jo) Princen j.princen1@hotmail.com
A. Guus Schouten a.mschouten26@gmail.com
M.(Men) van de Wetering avdwet@onsneteindhoven.nl
B.(Bart)Poorte bpoorte@live.nl
W(Wietse).Westerhof **nieuw adres** wmwesterhof@gmail.com
G. (Gerrit) de Groot via e-mail dochter anjaducati@planet.nl
A.(Arie, broer van) Treffers a.treffers@versatel.nl
K.(Koos) de Rooter (**nieuw mailadres**) koos.laurie@upcmail.nl
Sjaak Niessen en Thijs Berben niessenneer@home.nl
(Heemkundegroep)

Heeft u geen computer, vraag dan eens aan uw kinderen, kleinkinderen, vrienden of burens voor u www.sepatoeroesak.nl aan te klikken. U zult verbaasd zijn over alle informatie die u op het scherm ziet verschijnen. Er is een grote kans dat u daar op een of meerdere foto's staat!

Ziekenboeg.

In ons boekje van december vermeldden wij dat Overste b.d. der Limburgse Jagers, **Rob Querido** die ook de **reünie** bij **2-6R.I.** heeft bezocht, ernstig ziek was. Via de overste Klein Schaarsberg zijn wij op de hoogte gehouden. Overste Rob Querido is weer aan de herstellende. De verwachtingen op een spoedig herstel zijn ten goede gekeerd. Wie stuurt er nog een kaartje naar hem.

De laatste loodjes wegen altijd het zwaarst.

Adres: Rob Querido, Olststraat 18, 5045 TV Tilburg.

Uitvaartdienst sobat **Theo J. Kemp.**

Op maandag 10 januari 2011 waren wij aanwezig bij de uitvaartdienst van **sobat Th.J. Kemp** (90).

De ironie van het gebeuren was dat wij via onze coördinator nazorg **Marijke de Jong**, juist het nieuwe overzicht van de te bezoeken sobats hadden gekregen. Op deze lijst stond sobat **Kemp** als eerste vermeld. De mededeling om hem in het ziekenhuis te bezoeken tijdens een van zijn nierdialyseochtenden had zij goed opgenomen op de lijst.

Enige tijd geleden sprak ik met de **heer Theo Kemp** af hem inderdaad in het ziekenhuis te bezoeken tijdens een 4 uur durende nierdialyse. Helaas liep alles anders, want bijna op hetzelfde moment dat wij de bezoeklijst kregen, klepperde de brievenbus en het overlijdensbericht van sobat **Theo Kemp** lag bij ons op de deurmat. Niets is voorspelbaar, maar dit was werkelijk onvoorstelbaar. Besloten werd om toch sobat **Kemp** te bezoeken. Al was het dan nu tijdens zijn uitvaartdienst.

Familie, vrienden en genodigden werden ontvangen in de Meerkerk in Hoofddorp. Het kerkgebouw, met 700 zitplaatsen, was een prachtig omgebouwde aardappelschuur midden in de polder. **Theo Kemp** was lid van de Baptistenbeweging. In gesprek met talrijk aanwezige leden van de beweging kregen wij te horen dat **Theo** een trouw bezoeker van de diensten was. Op zondagen was hij altijd als eerste aanwezig om de bezoekers te zien arriveren en maakte dan graag met iedereen een praatje. Daar genoot hij zichtbaar van. Zijn betrokkenheid was groot, evenals zijn bijdrage in de opbouw van de kerk. De dienst, bijgewoond door o.a. zijn dochter **Judith**, schoonzoon **Henk** en de twee Colombiaanse kleinkinderen, familie, vrienden en bekenden, stond in het teken van het sterke geloof van **Theo Kemp**.

Tijdens de dienst sprak zijn **kaartmaatje Joop** over de vaste kaartavonden op donderdag met Theo. Het was een van Theo's geliefde uitjes.

Over zijn tijd bij **2-6R.I.** en in **Indonesië** kon sobat **Theo Kemp** dan graag en mooi verhalend vertellen.

Zijn werk later bij de KLM als catering manager bracht hem over de hele wereld en was hij soms wel een half jaar weg van zijn gezin. Wat niet altijd even gemakkelijk was voor dochter Judith en haar moeder. Het heeft hen echter aan niets ontbroken.

Sobat **Theo Kemp** trouwde het Indonesische meisje op wie hij verliefd werd toen hij diende voor **2-6R.I.** In zijn functie als chauffeur op de **waterwagen** wist hij het gezin waar zijn "**meisje**" als enige vrije jonge vrouw tussen vele zussen op de vele kinderen paste, te voorzien van wat extra rantsoen water.

Na de dienst hebben wij namens de sobats van **2-6 R.I.** aan de naaste familie de oprechte deelneming overgebracht. Dit werd door de familie erg gewaardeerd. Ook de belofte om het volgende boekje **Sepatoe Roesak** met de vermelding van het overlijden van sobat **Theo Kemp** toe te zenden aan zijn dochter **Judith** werd op prijs gesteld.

We hebben de familie verteld dat bij de eerst volgende reünie van reünie- en nazorgcommissie **2-6R.I., T-Brigade**, wij sobat **Kemp** zullen herdenken op dezelfde wijze zoals wij de overledenen tijdens onze reünie in **september 2010** hebben herdacht. Nabestaanden zijn deze dag ook van harte welkom.

Na het gesprek met de familie hebben wij afscheid genomen met een laatste groet bij de kist van **Theo Kemp**.

foto geplaatst in overleg en met toestemming van de familie Kemp

De tijd.

De tijd dat is een fenomeen.
Een fenomeen als anders geen.
De tijd heeft geen tijd.
De tijd gaat steeds maar door.
De tijd is nergens tegen.
De tijd is nergens voor.
De tijd gaat nergens heen.
De tijd is eenzaam en alleen.
Maar onze tijd aard gaat wel voorbij.
Dat geldt voor jou.
Dat geldt voor mij.
Maar dan komt voor ons een andere tijd.
Die wordt genoemd de eeuwigheid.

Theo Kemp.

Bezoek aan de familie Job Westerhof.

Aangezien wij na onze aanwezigheid bij de uitvaartdienst van sobat Kemp in de buurt waren van **Amstelveen**, trokken wij de brutale **sepatoes** aan en namen telefonisch contact op met sobat **Job Westerhof**. Wij hadden via **Marijke**, onze coördinator, verschillende adressen van sobats meegekregen die wij op deze middag nog zouden kunnen bezoeken. **Sobat Westerhof** is het laatst in **Weert** op een reünie geweest. Reden te meer om hem thuis op te zoeken. De familie Westerhof was thuis en vond het fijn als wij bij hen langs zouden komen.

Een half uur later arriveerden wij bij de flat waar de heer **Job Westerhof** met zijn vrouw woont. **Mevrouw Westerhof** stond al te wachten op de galerij. Hartelijk werden wij begroet en de gezellige woonkamer binnengeloodst. We hadden een lekker snoepertje meegenomen voor mevrouw en meneer Westerhof. Een prachtig uitzicht vanuit hun woning mag de familie Westerhof zich eigen noemen. **Mevrouw Westerhof** had net de ramen gezeemd, wij konden streeploos van het prachtige panorama van Amstelveen genieten. Later op de middag zagen wij nog de grote wilde halsbandparkieten die zich uitbundig te goed deden aan de pindaslingers op het balkon. Geweldig dat deze vogels hier in Nederland kunnen overleven.

De reden dat wij in de buurt van Amstelveen waren, de uitvaart van sobat Kemp, bespraken wij met de heer **Job Westerhof**. “Och, is hij overleden. Vandaar dat wij hem niet meer zagen hier”. Toeval? **Job Westerhof** kende **Theo Kemp** vanuit Indië maar ook van later bij de KLM waar ook Job Westerhof zijn loonzakje wist te vullen om zijn gezin te onderhouden. Regelmatig spraken die twee elkaar. Ook na de verplichte arbeidsperiode kwamen de twee sobats elkaar tegen in hun woonplaats Amstelveen.

Jammer dat wij de droevige mededeling van het overlijden moesten overbrengen.

Onder het genot van een lekker kopje koffie ontspon zich een fijn gesprek met de heer en mevrouw **Westerhof**. Allereerst natuurlijk de vraag naar de gezondheid. Wij wisten dat beide echtlieden de laatste tijd enige problemen met de gezondheid hadden ondervonden en nog steeds ondervinden. **Mevrouw Westerhof** vertelt ons dat zij blij is dat ze nog zelfstandig kunnen wonen. Zo in deze flat is het goed te doen. Ze moet er niet aan denken om hier weg te moeten. Dit zou ook voor haar man **Job** niets zijn. **Job** heeft wat problemen met het geheugen na een zware TIA. Maar zo saampjes redden ze het nog best. Met de scootmobielen “scheuren” ze beiden nog naar de winkels in de buurt. Moeten zij verder weg, kunnen ze gebruik maken van de speciale vervoersaanbieder. Zo zijn ze niet huisgebonden. Ook zijn ze zichtbaar apentrots op de kinderen en kleinkinderen.

In de gezellige woonkamer is nog veel van de tijd in Indonesië terug te vinden. Als herinnering aan die tijd hangt een prachtige foto van **Job** in zijn uniform in een heel bijzondere lijst als pronkstuk aan de muur. Dit was bij zijn thuiskomst een cadeau van zijn ouders. Verder houtsnijwerk en schilderijen, heel veel boeken en video's. Natuurlijk kwamen er de verhalen over zijn makkers en Indonesië. **Job** dacht na welke van zijn sobats nog in leven zijn. De namen die hij zo wist op te noemen, konden wij voor hem nakijken op de meegebrachte ledenlijst. Helaas moesten wij toch vaak zeggen dat die sobats zijn overleden.

Sobat **Job Westerhof** begreep dit wel na het zien van de namen van overleden sobats in ons boekje. Want ook in huize Westerhof lag het boekje Sepatoe Roesak van de reünie- en nazorgcommissie 2-6R.I.,T-Brigade zo voor het grijpen. Het was van voor tot achter uitvoerig bekeken en gelezen.

Boekje? Zeg maar gerust boek!” aldus sobat **Job Westerhof**. Opvallend is het, dat de meeste sobats eerst kijken wie van de jongens is overleden. Daarna wordt pas de rest van het boekje gelezen. Het Regiment dunt uit. Onomkeerbaar.

Sobat Job en zijn vrouw bleken vervent voetbalfans te zijn. Joop was helemaal in de gloria. Ieder had zijn eigen favoriete club, maar ach, dat mag de pret niet deren. “Hup wie er wint!” roep ik dan maar. Hoe gezellig het ook is, er komt een tijd van opstappen. Vanuit de huiskamer gezien kon **mevrouw Westerhof** ons melden, na een blik op de rijksweg, dat we eigenlijk al te laat waren om op te stappen want er was al een flinke filevorming. Handig zo’n meldkamer in de huiskamer.

Na een hartelijk afscheid met de gebruikelijke klapzoeenen, maakten wij ons op voor de thuisreis.

Door ongelukken eerder op de dag was het een chaos richting Rotterdam en hebben wij langzaam rijdend, na drie uren, eindelijk Hoogvliet bereikt.

De volgende dag belde **meneer Westerhof** ons op. Of ik een zwarte suède handschoen had verloren. Er lag er een op hun galerij. Het verloren voorwerp was niet van mij, maar kijk, dat is toch enorm attent!

Familie Westerhof heel hartelijk bedankt voor de gastvrijheid en de koffie.

55 jaar getrouwd

Op 24 april 2011 hopen de heer en mevrouw **Joop en Netty van Haaren – Willemsen** hun **55** jarige huwelijksjubileum te vieren.

Namens de reünie- en nazorgcommissie 2-6 R.I. sturen wij hen vast onze hartelijke gelukwensen.

Uw felicitaties kunt u sturen naar:

**Joop en Netty van Haaren-Willemsen,
Schapendries 212,
4901 HM Oosterhout. (N.Br.)**

Plaquette 2-6 R.I. niet gestolen of beschadigd!

Omdat ons bestuur zich ernstig zorgde maakte over de plaquettediefstal bij het herdenkingsmonument in Roermond, zocht ik op 5 januari 2011 contact met de **heer Plattel** van de **stichting monument Roermond** met de volgende vraag:

“Namens de reünie -en nazorgcommissie 2-6R.I., T-Brigade, zou ik graag van u horen of onze plaquette nog behouden is of ook tot een van de gestolen plaquettes wordt gerekend. Er zijn veel vragen van onze sobats als reactie op de laffe daad. Er is grote ongerustheid ontstaan bij onze sobats. Wij hopen dat u helderheid in de verwarring kunt brengen. Hoe dan ook, wij wensen u en allen die zich inzetten voor het monument heel veel sterkte toe. Wij spreken de hoop uit dat straks in september wij met alle sobats weer een waardige herdenking kunnen bijwonen”.

Met vriendelijke groet,

Mevr. M.W.C.A. Pragt-Lankhuizen,

6 januari 2011

Geachte mevrouw Lankhuizen, beste Marianne,

Dank voor uw mail.

Nu de meeste sneeuw en ijs verwijderd is hebben wij de inventarisatie kunnen afronden. Wij kunnen u en de sobats van 2- 6 RI geruststellen:

De plaquette van 2-6 R.I. is niet gestolen!

Wij hebben echter geen risico genomen en - ook op dringend advies van de verzekering - hebben wij alle overige plaquettes veiligheidshalve opgenomen en opgeslagen. Intussen zijn wij een actie gestart voor sprokkelen van € 7000,- excl. BTW ten behoeve van de aanschaf van beveiligingscamera's voorzien van infrarood en bewegingsmelders en die wordt aangesloten op een meldkamer die elke beweging

waarneemt - 24 uur/dag - en bij onraad direct de politie en ons beveiligingsbedrijf waarschuwt. Daarnaast worden de plaquettes op een andere wijze bevestigd, zodat het veel moeilijker wordt deze los te wrikken. Wij stellen alles in het werk om het monument voor 3 september weer geheel in orde te hebben. Thans worden de totale schade en kosten geïnventariseerd ten behoeve van de verzekering, maar mede gezien het eigen risico en de extra kosten zoals camera's en het terugplaatsen van de niet gestolen plaquettes willen wij een beroep doen op onze Vrienden van het Monument. Ik vertrouw u hiermede van dienst te zijn geweest. Met vriendelijke groet,

Geert Plattel,secretaris

Wie poetst de plaat?

Naar aanleiding van diefstal van verscheidene plaquettes in Roermond en de recente koper- en bronsdiefstallen in het hele land, nam ik de gelegenheid waar om sobat **Guus Schouten** te interviewen voor een van onze locale kranten. Dat deed ik telefonisch, want u weet dat wij erg zuinig met de donaties omgaan.

Waarom sobat **Guus Schouten** denkt u? Guus Schouten is vanaf de onthulling van de plaquette van 2-6 R.I., op 19 mei 1992, degene die de plaquette in het stadspark van Hattum Roermond onderhoudt. Hij plus enkele andere sobats, die in Roermond woonachtig zijn, werden voor deze taak benaderd. Guus leerde het "plaatpoetsen" van de dames van de Stichting vrienden van het monument, want plaatpoetser word je niet zomaar.

Regelmatig gaat sobat Guus naar het monument. Op doordeweekse dagen heerst er volgens Guus een bijna serene stilte op het park. Soms raakt Guus aan de praat met andere bezoekers.

Meestal zijn dit oudere mensen, sobats van andere onderdelen. Zo in alle rust komen de verhalen los. Het gebeurt ook wel dat er door bezoekers bloemen bij de plaquette van **2-6 R.I.** worden gelegd.

Guus vertelt: “Als er tussendoor bloemen bij plaquettes worden gelegd, en deze zijn verwelkt, dan worden deze netjesverwijderd door de gemeente. Dat gebeurt ook met de kransen en bloemstukken die tijdens de grote herdenking in september worden gelegd”.

Het leggen van de krans is een taak die sobat **Guus Schouten** tot op heden nog steeds vervult.

Alles is steeds prima geregeld. Ieder jaar krijgt **Guus Schouten** weer netjes zijn **plaatsbewijs** en **badge** met nummer opgestuurd door **Marianne Pragt-Lankhuizen**. Bij aankomst bij het monument wordt **Guus Schouten** naar zijn plaats gewezen. Samen met de andere kransleggers van de vele onderdelen wacht hij tot zijn nummer wordt opgeroepen om de krans te leggen bij de plaquette. Tijdens het wachten komen de onderlinge gesprekken los. Bij welk onderdeel je zat en waar?

Ieder jaar is het voor **Guus Schouten** weer een hele eer om de krans ter nagedachtenis aan de **gesneuvelden van 2-6 R.I.** te mogen leggen.

De schrik was dan ook groot toen **sobat Guus** vernam van de diefstal van de plaquettes. Hij weet nu gelukkig dat de plaquettes straks op een speciale manier teruggeplaatst worden en met de herdenking in september alles er weer uitstekend verzorgd uit zal zien.

De reünie- en nazorgcommissie 2-6 R.I., T-Brigade hoopt **Guus Schouten** nog vele jaren voor deze taak te mogen vragen.

Na afsluiting van het telefonisch interview nodigde sobat **Guus Schouten** en zijn **vrouw** ons, **Marianne** en **Joop**, hartelijk uit om, wanneer we in de buurt waren, een kop koffie te komen drinken. Dat zullen wij zeer zeker doen! We hoorden de gastvrije mevrouw **Schouten** op de achtergrond zeggen dat **andere sobats** ook welkom zullen zijn! Dus mensen, combineer eens een bezoekje met een bezoekje.

Marianne met haar vader Huib Lankhuizen en moeder bij de plaquette in Roermond 2002

Denkend aan Java zie ik sawah's
Een koperen ploert en strakblauwe luchten
De groetende tani's met hun "kabar apa's"
En scholen met apen die de klappers in vluchten.

Denkend aan Indië dan zie ik in de kali
En baboes, druk met hun was in de weer,
En zwemmende kind'ren duikend met branie
Ploppertje spelen met een houten geweer.

Denkend aan sobats dan zie ik ze lopen
Zwetend in hun camouflagepak
En ik hoor de geluiden, ruik de geur van de tropen
De Rokok kretek en de heimwee-tabak

Denkend aan Tjandi zie ik fel witte kruizen,
Verheven in rijen ver boven de stad
Zie treurende ouders in Hollandse huizen
Hun ogen vol tranen, hun wangen kletsnat

Zij zullen het graf van hun zoons nooit aanschouwen
Daar Den Haag deze luxe niet nodig oordeelt
En geen later staatsman zal dit feit ook berouwen
Alsof heel die oorlog daar nooit heeft gespeeld.

Denkend aan Blerick zie ik voor mij de namen
Gebeiteld met Limburgs vakmanschap
En ik zie hier onze sobats en vrouwen tesamen
Of de tijd op hen nooit een vat heeft gehad

Maar denkend aan hen die zich nooit veteraan zouden noemen
Die de kogels opvingen, voor mij of voor u?
Voor hen zijn vandaag de kransen en bloemen
De muziek en de hulde en ons aller salu(t)

Ad van Hooijdonk bij monument Roermond tijdens herdenking 4-10-96

Eindhoven, april.

Beste Marianne

Ik was zo aan het bladeren in mijn postzegels en eerste dag enveloppen en toen zag ik de eerste dag enveloppen van II-6 R.I. tijdens de onthulling van onze plaquette in Roermond bij het Indië- monument op 19 mei 1992.

Ik dacht misschien wel leuk voor het eerst volgende boekje van II-6 R.I.

Alle enveloppen zijn voorzien van de dagstempel 19-5-1992.

Je moet maar kijken Marianne.

Onze hartelijke groeten

Menno v.d. Wetering. 3-2-6 RI.

*Hedenking gesneuvelde militairen in Nederlands Indië
van 1945 tot 1948 van 2-6-R.I. op 19 Mei 1992*

WIJ WERDEN VOOR ORDE EN VREDE GEROEPEN
—
NU STAAN WIJ IN 'T EEUWIGE LICHT

Twee vliegen in een klap te Reusel.

Op donderdag 27 januari 2011 reisden wij (Joop en Marianne) weer eens naar het zuiden van het land. Een bezoek aan **2-6R.I.** sobats **Stef Duijvelaar** en **Jos Persoons** stond op het programma. Voor deze ontmoetingen was het handiger om per auto te gaan.

Na een ijzige start van de dag, brak toch de zon door en maakte het prachtige landschap dat wij voorbij zoefden, nog mooier. Ondanks dat het winter is, valt er volop te genieten van ons koude kikkerlandje. Een omploegde akker die gereed ligt om te worden bebouwd. Schapen diep weggedoken in hun wollen winterjas. Een schoorsteen op de boerenstee die een witte rookpluim de helderblauwe lucht in slingert. De bosrijke omgeving waarin Reusel ligt, is een rustpunt in het drukke Nederland. Het was genieten voor iedere weggebruiker.

Keurig netjes op tijd drukten wij op de bel bij sobat **Stef Duijvelaar**. Gastvrij zwaaide de voordeur open en werden we binnengehaald door de nog kwieke **85**jarige **2-6 R.I.** sobat. Jassen en dassen werden aan de kapstok gehangen en we liepen door naar de warme, gezellige huiskamer.

Meteen viel ons oog op de kleurige foto op canvas in het midden aan de muur.

Een aantal vrolijk uitziende kinderen kijkt ons blijmoedig aan.

De kleinkinderen! Want de vier kinderen van sobat **Duijvelaar** zorgden voor een zevental prachtige kleinkinderen. Vol trots vertelde **sobat Duijvelaar** wie wie

is en kregen wij per kleinkind een karakteromschrijving, schoolresultaten en toelichting op de sportieve aanleg. **Opa Duijvelaar** glunderde bij het laten zien van de vele tekeningen en foto's van zijn nazaten.

Na de intensieve verzorging en de dood van zijn lieve vrouw **Cor** spelen de kleinkinderen een heel belangrijke rol in zijn leven.

Wanneer **sobat Duijvelaar** bij de kleinkinderen oppast, is het echt een oppas-opa. Denk maar niet dat hij zal slapen eer de ouders terugkomen. Al wordt het vier uur in de nacht! Klaarwakker en op zijn post! Op wacht is op wacht! Genietend met een kopje koffie (en koekjes voor Joop) komen de vragen en verhalen los. Hoe het met de gezondheid is?

Daar is nu niets mis mee. De sobat fietst nog grote afstanden, onderhoudt zelf zijn huis, en schildert af en toe nog huizen. Want vele jaren lang is Stef Duijvelaar huisschilder geweest.

Toch was het, tot verleden jaar september dan, jaren geleden dat **Stef Duijvelaar** naar een reünie is geweest. Enorm verdrietig en verontwaardigd was hij toen in **mei 2010** de al geplande reünie 10 dagen ervoor moest worden afgezegd door toedoen van andere **zogenaamde** sobats.

Hoe hij bij **2-6 R.I.** terecht is gekomen? Via **1GBI**. Thuis het grote gezin, een vader op jonge leeftijd al overleden, een moeder die alleen het hele gezin moestonderhouden, het gaf de doorslag om zich aan te melden. Dan was er thuis gegarandeerd brood op de plank. In mei '45 zat sobat **Duijvelaar** op zijn **19^e** al in **Midlands Wusther, Engeland**.

Hij zou een opleiding krijgen in **Sidney, Australië**. Maar de rekruten werden niet toegelaten in Sidney en gelijk regelrecht doorgestuurd naar **Malakka**. Als **soldaat-brenhelper** bij de **3^e compagnie** maakte **Stef Duijvelaar** heel wat patrouilles mee. Zijn grootste vriend was het hondje **Puk**. Tijdens patrouilles was het brave beest altijd vlak aan de voet bij sobat **Duijvelaar**. Een echte waakhond en een makkertje. Tijdens een van de laatste verkenningpatrouilles was sobat **Duijvelaar** zo ziek van malaria dat hij moest worden opgenomen in het ziekenhuis. Het zwart-witte Foxhondje is **17 kilometer** achter de ambulance aangerend. Als er iemand blij was dat sobat **Duijvelaar** weer terug op de post was, dan was het **Puk** wel. Met luid geblaf en gejank van **Puk** werd de sobat begroet.

Bij thuiskomst in Nederland had **Stef Duijvelaar** het vreselijk moeilijk. Met hulp heeft hij de draad weer opgepakt in Nederland. Maar het liefst was hij toch in Indonesië gebleven. Hij voelde zich daar meer thuis dan hier in Nederland. Zelfs nu nog.

Natuurlijk volgden nog veel meer verhalen, ook persoonlijke ervaringen in het leven na de T-Brigade. Gaandeweg tikte de klok aardig door. Gezelligheid kent geen tijd. Het was gewoon jammer om weer verder te moeten.

Van sobat **Duijvelaar** hadden we de hele dag wel mogen blijven. Maar afspraak is afspraak. De volgende sobat wachtte ook al!

Na een hartelijk afscheid en drie dikke kussen vertrokken wij. Sobat **Stef Duijvelaar**, heel hartelijk bedankt voor een fijne visite.

Hieronder het prachtige, gevoelige gedicht dat **mevrouw Cor Duijvelaar** kort voor haar overlijden voor haar eigen rouwkaart schreef. Wij waren zo geraakt door de prachtige tekst, dat wij u deze niet willen onthouden. (plaatsing met toestemming van sobat Duijvelaar)

Aan ieder die ik ken en liefheb,

*En als ik ga,
Terwijl jij hier nog bent
Weet dan dat ik verder leef
Achter een sluier voor jou verborgen
Je zult me niet meer zien
Maar heb vertrouwen.
Ik wacht op de tijd
Dat we weer samen kunnen zijn
Ons van elkaar bewust.
Tot dan, geniet ten volle van het leven.
En als je me nodig hebt,
Fluister mijn naam dan in je hart,
.....en ik zal er zijn.
Cor.*

Een tweede sobat in Reusel.

Een wereldreis
hoefden wij er niet
voor af te leggen.
Zoals u weet gaan
wij zeer zuinig om
met uw altijd
welkome donaties.
Binnen tien
minuten na ons
vertrek bij sobat
Duijvelaar lieten
wij de deurbel bij
sobat **Jos Persoons**
rinkelen. In een
uitnodiging aan het
secretariaat n.a.v.
de oproep voor
bezoeken, in onze
Sepatoe Roesak

van **december 2010**, nodigde sobat **Jos Persoons** ons bij hem thuis uit op de koffie. Bovendien wilde hij ons graag het **oorlogsmuseum** laten zien waar hij als **vrijwilliger** werkt. In een zonovergoten huiskamer zaten wij met sobat **Jos Persoons** aan de koffie (met weer koekjes voor Joop) na eerst de nodige foto's op de kast en aan de muur te hebben bekeken. Het waren o.a. een foto van de overleden echtgenote, een trouwfoto van zoon en een trouwfoto van kleindochter. Een achterkleinkind is onderweg, vertelde Jos trots. Op de vraag hoe sobat Jos Persoons bij **2-6 R.I.** terecht is gekomen, kwam een heel apart en eigenlijk **uniek** verhaal. **Hilvarenbeek**. Daar groeide sobat Jos Persoons op. Tijdens beschietingen in '44 werd zijn vader zwaar gewond. Het huis stortte deels in. Na vader uit de puinhopen te hebben gehaald en naar de schuilkelder te hebben gebracht, ging Jos Persoons op zoek naar hulp. Hij moest schuilen voor nieuwe beschietingen. Een **granaatscherf** miste hem op

een haar na en belande vlak boven zijn hoofd in de muur (tot op heden zit deze scherf nog in deze muur). Hulp kwam voor vader te laat. Moeder bleef achter met **8 kinderen**. Dit was de reden waarom sobat Jos Persoons zich op **23 juli '45** aanmeldde als oorlogsvrijwilliger. Als kostwinnaar voor het grote gezin kwam hij op in **Assen**. Was ingedeeld bij **Infanterie** en werd **brenccarrier-chauffeur**. Vanuit **Assen** naar **Sittard, klooster Leijenbroek**. Van daaruit over naar **Engeland, Wockingham**. Een belangrijke **notabele** uit **Hilvarenbeek** hoorde van zijn **familiesituatie**. Deze persoon schreef een **verzoekschrift** aan **Hare Majesteit de koningin**. Door inwilliging van het verzoek werd sobat Jos Persoons na 14 dagen teruggeroepen naar Nederland. Wel **2-6 R.I.** dus , maar **niet in Indië** gediend. **Uniek!** Terug in Nederland verdiende sobat Jos Persoons als **vrachtwagenchauffeur** de kost voor het grote gezin. Met grote interesse heeft de nu **85**jarige Jos Persoons altijd het reilen en zeilen van **2-6 R.I.** bijgehouden.

Na dit opzienbarend verhaal gevolgd door andere vertellingen was koffietijd voorbij en werd het tijd om naar het museum te gaan. Van **Reusel** naar **Hoge Mierde** was snel aangereden. Sobat Persoons drukte het gaspedaal flink in. Nog steeds werden wij begeleid door een heerlijk winterzonnetje. De kou was echter nog venijnig. Vlug naar binnen. We kregen een uitgebreide rondleiding in het prachtig opgezette **oorlogs-en verzetsmuseum "De bewogen jaren 1939 -1950"**.

Het is een **collectie** die begon op **Jos Meulenbroeks** zijn kamertje thuis. Maar het groeide snel uit tot een interessante collectie opgesteld in een heus museum van formaat. Diorama's met oorlogstaferelen, poppen in originele uniformen, wapens, munitie en gebruiksvoorwerpen. Documentatie, uitgebreide militaire fotopresentaties uit zowel Nederland

1940-1945), Nederlands-Indië (-**1950**) en zelfs Nederlands Nieuw Guinea (-**1962**) worden getoond.

Ook een uitgebreid **informatiecentrum** en **bibliotheek** is er aanwezig. De in Nederlands Indië gediend hebbende militair kan er menig **herkenningsmoment** beleven.

Wij brachten er enkele uurtjes met Jos Persoons als vlot pratende en deskundige begeleider. Jos Meulenbroeks, de eigenaar van dit museum, is tevens lid van de vrijwillige brandweer maar je ziet hem ook weer in de cafézaal De Bijenkorf even verderop. Daar bracht Jos als eigenaar van de zaal ons een heerlijk bereide maaltijd, gekozen uit een zorgvuldig samengestelde menukaart! De carnavalsvereniging druppelt er binnen om in een achtergelegen zaal te repeteren. De naam de Bijenkorf doet de cafézaal eer aan. Het is er een komen en gaan van mensen. Hoewel wij Reusel en Hooge Mierde in ons hart hebben gesloten en zeer zeker ook de twee 2-6 R.I. sobats Duijvelaar en Persoons, was het toch weer tijd geworden om de aftocht te blazen! Het werk wachtte de volgende dag weer, dus voldoende nachtrust. Sobat Jos Persoons heel hartelijk bedankt voor de gastvrije ontvangst en uw rondleiding door het museum!

Een aanrader:

Oorlog- en verzetmuseum **DE BEWOGEN JAREN 1939-1950** leidt u rond dor de roerige jaren 1940 in Nederland en in het voormalig Nederlands-Indië.

Museum **DE BEWOGEN JAREN**,
Floreffestraat 1,
5095 AV Hooge Mierde.
Tel: 013-5093133 b.g.g 013-5091776
www.museumdebewogenjaren.nl

Bij een honderdjarige 2-6R.I.-er op de koffie.

In het jan/febr. nummer van **Checkpoint** heeft **Marianne** een foto met bijschrift laten plaatsen over de 100jarige **Lou Saenger**. Na verschillende malen een hartelijk telefooncontact te hebben gehad met zijn dochter **Yvonne Saenger** is daaropvolgend een afspraak gemaakt voor een visite aan sobat **Lou**. Op **8 februari 2011** was het dan zover. Een bezoek aan onze honderdjarige sobat **Lou Saenger**. Een hele eer natuurlijk. Dochter Yvonne was al bij haar vader aanwezig om ons te ontvangen. Hartelijk werden wij binnengehaald in het zonnige appartement in Dordrecht. **Lou Saenger, 100 jaar**, ga er maar aan staan! Wij gingen ervoor zitten.

Met een kop koffie en voor Joop een heerlijke koek, werd natuurlijk teruggekeken op de fijne verjaardag van Lou.

Dochter Yvonne had goed haar best gedaan, want ondanks dat Lou niet van '**poepelegeintjes**' houdt, was hij toch in het zonnetje gezet.

Over de gezondheid mag, als honderdjarige, niet geklaagd worden. Het gaat allemaal nog redelijk. Wat kan je anders zeggen als je nog zelfstandig woont, zelf je overhemden nog kan strijken, je potje kookt en je huis schoonhoudt. En hij fietste tot drie jaar geleden nog regelmatig een aardig stukje weg!

Lou Saenger heeft een gezellige dochter, lieve kleindochter en een prachtige achterkleindochter. Vroeger was hij als **loodgieter 25 jaar werkzaam** bij de firma **C.Visser&zoon** in Den Haag. Een herdenkingstegel daaraan hangt aan de muur in zijn huiskamer.

Lou meldde zich in Den Haag aan vooroorlogsvrijwilliger. Effe naar Indië om daar de boel recht te zetten. Dat effe werd wel **drie** jaar! Samen met o.a. **kpt.Welzenes** werd het bivak opgeslagen in drie woningen in Schevingen. Daarin was geen stromend water, maar binnen een week lukte het loodgieter Lou om alle woningen van water te voorzien. Tijdens de opleiding in **Wokingham** werd Lou benoemd tot **postbode**. Hij bracht de post naar Londen. Vanuit Engeland werd hij in **1945** doorgestuurd naar **Batavia** om daar als aanvulling van **2-6 R.I.** ingedeeld te worden. Dit weer onder leiding van ...**Welzenes!**

Lou Saenger zat nooit in de "**troep**". Als **technieker** deed hij klusjes zoals wapens herstellen en beheerder van het magazijn. Hij liep heel weinig patrouilles. Toen **2-6 R.I.** terugkeerde naar Nederland werd Lou ingedeeld bij **1-15 R.I. "de Blijvertjes"**. Een onderdeel opgebouwd met jongens vanuit alle windstreken in Nederland. Lou verbleef buiten zijn diensturen veel bij de Chinese familie **Lee SienTjien**. De jongste dochter **Erleen** uit het gezin Lee **Sien Tjien** kwam later ook naar Nederland en verdiende de kost als kostuumnaaister in Rotterdam

Bij terugkomst in Nederland was de trap thuis versierd maar zodra eenmaal **Lou** in het zicht kwam, riep de toen al vierjarige dochter **Yvonne**: “ je bent mijn vader niet “, en ze liep snel weg. Het was flink aanpassen in het dagelijks bestaan. Lou moest wennen dat zijn vrouw geen **Baboe** was.

Lou vertelde over **Semarang**. In de haven werd een **meisje** van **6 à 7 jaar** gevonden in **een vrachtwagen**. Het meisje werd meegenomen naar de post. Het hoofd van compagnie, overste **Welzenes**, besloot dat het meisje bij de troep mocht blijven.

Aangezien **Lou Saenger** al vader was van een dochter, werd hij oppasser van het jonge meisje. Ze kreeg een kamertje bij de wacht in het **N.I.S.** gebouw. Het meisje is 2 tot 2,5 jaar lang bij **2-6 R.I.** opgevangen. **Miepje** werd haar naam.

Zij kreeg ook een **soldatenpakje** op maat aangemeten. Lou was zo begaan met **Miepje**, dat hij haar mee naar Nederland wilde nemen. Dochter Yvonne kreeg al te horen, dat pa een **zusje** voor haar mee zou brengen. Echter, het liep anders. Miepje werd geplaatst in een kindertehuis. En dochter Yvonne riep bij thuiskomst: “Jij bent mijn vader niet.” Nu, zoveel jaren later, is van die ontkenning niets meer te bespeuren. Yvonne is zijn steun en toeverlaat.

Lou en Yvonne, wat hebben jullie veel verteld en wat hebben wij veel gehoord. Te veel om hier te schrijven. Wat blijft is de fijne herinnering aan het bezoek aan jullie. Heel hartelijk bedankt voor de fijne ontvangst.

Lou Saenger, ik ben blij dat ik enkele boeken, die u kwijt geraakt was tijdens uw verhuizing, voor u via het internet heb kunnen opzoeken, kon kopen en u toesturen.

U kunt altijd een beroep op mij doen indien u nog meer titels van boeken herinneren kan.

Dit aanbod geldt natuurlijk ook voor andere sobats.

De oprichting en voorwoord door Ad van Hooijdonk

Op een dag belde er een voor mij onbekende jonge man uit Welberg. Hij had mijn adres gekregen van **Adam de Nijs** en vroeg of ik hem aan wat informatie kon helpen. Niet lang daarna hadden we een afspraak. Het tutoyeren begon al na het eerste kopje koffie, want **Rob** bleek iemand te zijn waarmee je heel gemakkelijk ijs kunt breken. Inmiddels had ik al een foto in de krant gezien waarop hij het eerste exemplaar van zijn boek "**De bevrijding van Steenbergen**" ter hand stelt aan de burgemeester. In dit boek heeft hij veel ruimte gemaakt voor de Steenbergse O.D.-ers, die aanvankelijk ondergronds en na de bevrijding openlijk actief bezig waren. Toen later bleek dat de meeste van deze jongens O.V.W.-er waren geworden en ook nog eens bij de **4e compie** hadden gediend, besloot **Robert Catsburg** hun verdere belevenissen in boekvorm vast te leggen. Het wordt dus een compiesverhaal als perspectief in het raamwerk **van 6 R.I.** Ongetwijfeld zal men zich herinneren dat we destijds met het bestuur van het reüniecomité besloten het dagboek van **majoor Verhulst** uit te geven. Hierin heb ik zelf de proloog evenals de epiloog nog mogen schrijven. Wij vonden n.l. dat de belevenissen van dit peloton, model kon staan voor ons allemaal. Als zodanig beschouwen wij nu ook de Indische ervaringen van de **4e compagnie**. Bij het lezen over de bevrijding van Steenbergen, verbaasde het mij hoe alles tot in detail werd beschreven. Bij navraag bleek, dat **Rob** doodleuk naar **Canada** was gevlogen om daar de nog levende veteranen te interviewen..... Ook had hij het "oorlogsdocumentatiecentrum" uitgebreid besnuffeld. Een onderzoeker pur sang dus. Dit laatste heeft als voordeel dat we heel veel te weten komen. Onder andere over de belevenissen van de bewakingstroepen in West-Brabant en de oprichting van **I-6. R.I. in april 1945**.

Nadeel is weer dat zo'n onderzoeker bijna niet te stoppen valt.

Want wij sobats, **levend in blessuretijd**, willen aan het lezen slaan. Daarbij is het evident dat het kopers-potentieelwaarschijnlijk te weinig in aantal is om de uitgave kostendekkend te krijgen. In ieder geval komt er wel een uitgave omdat de publicatie in samenwerking met de heemkundekring van Steenberg plaats vindt, maar deze kan maar zeer beperkt zijn.

Ad vanHooijdonk.

De oprichting van I-6 R.I. door Robert Catsberg.

Vanaf januari 1945 waren er al besprekingen op hoog niveau binnen de NBS geweest om de 2.400 aan Bewakingstroepen in de frontlijn van St. Philipsland tot in Limburg in de nieuwe landmacht op te nemen. Gezien de beperkte middelen en totale afhankelijkheid van de geallieerden, nam de omschakeling in de praktijk meerdere maanden in beslag [25]. Pas op 9 April 1945 werd I-6 RI officieel opgericht in Vught uit de bewakingscompagnies van het O.D.-gewest 16 (West-Noord-Brabant). Het regiment stond onder commando van reserve kapitein (later majoor) **P.A.W. van de Wolf**.

Het ontstaan van het bataljon begon echter al eerder. Een speurtocht in het nationaal archief gaf de volgende informatie prijs.

Een document gedateerd 24 oktober 1944 vermeldde dat het de intentie was om de drie net opgerichte Zeeuwse bewakingscompagnieën in januari te reorganiseren tot reguliere legereenheden, zijnde I-14 RI, I-3 RI en I-6 RI. De eerste twee bataljons zijn daadwerkelijk opgericht conform dit plan [41]. Het derde bataljon werd uiteindelijk II-14 RI genoemd in plaats van I-6 RI.

Waarschijnlijk wilde de oprichters de Zeeuwse oorsprong van dit bataljon zo benadrukken.

De eerste concrete bevelen voor de oprichting van een reguliere eenheid van het Nederlandse leger die gevonden zijn in het archief dateren van 17 maart 1945. Het betreft een brief van de gewestelijk commandant, **Dr. L.A.H. Albering**, die de districtscommandant van Breda mededeelde dat reserve kapitein **P.A.W. van de Wolf**, belast werd met de vorming van een L.I.B. van manschappen uit het gewest. De naamgeving was blijkbaar (nog) niet vastgesteld, omdat er van de naam 6 RI geen sprake was. Kapitein van de Wolf had overigens tot dan toe het commando gevoerd over de Bredase bewakingscompagnies.

Op 23 maart volgde een brief van de gewestelijk commandant waarin werd gemeld dat Kapitein van de Wolf:

‘...binnen korten tijd het commando op zich neemt over alle L.I.B.-compagnieën.

*Met ingang van 24 XXXX (onleesbaar: waarschijnlijk maart) is deze toestand reeds ingetreden voor de compagnieën van den 2e Lt. **Veldman**, en de heeren **Bakker**, **Nolles** en **Schalk**. ....’*

Volgens een inspectierapport van het inmiddels opgerichte I-6 RI, dat in deze publicatie verderop behandeld wordt, waren de vermeldde officieren commandanten van respectievelijk de compagnieën in Geertruidenberg (2e compagnie), Raamsdonkveer (1e compagnie), Lage Zwaluwe (3e compagnie). De naam **Schalk** kwam in het inspectie rapport niet voor, maar zou de onbekende commandant van de 6^e compagnie kunnen zijn in Zevenbergen.

Blijkbaar waren de eerste bewakingscompagnies die in april I-6 RI zouden vormen al in maart bij elkaar gebracht.

Overigens is het niet waarschijnlijk dat de betreffende compagnieën veel merkten van deze bevelsoverdracht. De dienst bleef voor de gemiddelde soldaat gelijk omdat de operationele leiding van de bewakingssecties bij het MG of de Britten lag. Eveneens op 23 maart werd gemeld dat de districten Made en Oosterhout (met een compagnie bewakingstroepen) werden opgeheven en dat alle zaken verder door Kapitein van de Wolf moesten worden afgehandeld. Dit bericht impliceerde dat nu ook deze eenheden onder het bevel van Kapitein van der Wolf ressorteerden. De andere districten, Ginneken, Tilburg, Oisterwijk, Roosendaal, Bergen op Zoom en Zevenbergen waren wel nog actief. Op 9 april 1945 werd het uiteindelijke bevel gegeven voor de oprichting van I-6 RI. Het document, persoonlijk ondertekend door **prins Bernhard**, is bewaard gebleven. Het bevel omvatte het oprichten van een infanterie regiment, conform de richtlijnen van een Light Infanterie Bataljon. De manschappen kwamen uit de bewakingstroepen van het district 'Breda'. Gezien de samenstelling van I-6 RI en de eerdere bevelen, die spraken over bewakingstroepen uit het complete gewest, lijkt dit een niet correcte voorstelling van zaken. **le Luitenant Verheije**, die later in april 1945 in de rang van majoor het commando van het bataljon zou overnemen, werd belast met de organisatie. Vreemd genoeg is er van Kapitein van den Wolf geen sprake in het document. Op basis van de archiefstukken heeft de auteur het vermoeden dat de gewestelijk commandant **Albering** op eigen initiatief in een verder stadium van oprichting was dan dat de staf in Eindhoven zich realiseerde. Zodoende kwam het bevel voor de oprichting op details niet overeen met de werkelijkheid. Het lijkt aannemelijk dat Luitenant **Verheije** als compromis tijdelijk met een andere opdracht belast werd, want hij zou de commandant zijn die het bataljon uiteindelijk naar Indië zou brengen.

(Wordt vervolgd.)

Robert Catsburg.

Vraagt en u krijgt antwoord.

Het secretariaat kreeg van **Sobat Jan Wijers** de vraag voorgelegd of sobat Tinus Doelen bij haar bekend was. Natuurlijk werd meteen op zijn vraag antwoord gegeven. Inderdaad, sobat **Tinus Doelen** was in nog leven. De adresgegevens werden snel uitgewisseld. Er vond een briefwisseling plaats tussen de sobats en er werden enkele telefoongesprekken gevoerd. Geweldig! Om weer twee sobats met elkaar in contact te kunnen brengen. Dat was weer een stukje geslaagde nazorg.

Breda, februari 2011

Beste **Tinus**,

In de hoop dat het nog redelijk goed gaat met je gezondheid durf ik deze brief aan jou te schrijven, met een verhaaltje over vroeger! Naar mate we ouder worden gaat het steeds minder, ik kan niet meer zonder rollator! Vaak wordt op onze leeftijd gevraagd: "Hoe gaat het met u?". Ik geef tegenwoordig steevast het antwoord: "Ik mankeer van alles, maar verder gaat het goed"!

Ik ben zeer benieuwd Tinus of je je nog iets kunt herinneren in het bijgaand verhaal, het is meer dan 60 jaar geleden!! Waar het ons om gaat: Vind jij het goed dat het verhaaltje in de Sepatoe Roesak (blad voor de Sobats) wordt geplaatst? In het verleden heb ik veel verhalen en verhaaltjes geschreven voor het boekje.

Het heeft mij zeer verbaasd dat onze secretaresse Marianne zo snel jouw adres heeft kunnen vinden! Daarom kan ik jou deze brief schrijven. Gaarne hoop ik iets van jou te vernemen of je het ermee eens bent en ik hoop dat het met jouw gezondheid nog redelijk is.

Groetjes **Jan Wijers**.

De borreltjes oude jenever hielpen niet.....!

Herinnering aan een partijtje schaken tijdens mijn verblijf in Nederlands-Indië.

Met schaken was ik zover gevorderd dat ik mocht meedoen met de bataljonsclub, en ik had er wel plezier in dat ik als sergeantje verschillende keren bereikte dat officieren hun koning tegen mij moesten “omleggen”.

Maar nu komt het:

Als mortiersectie waren wij geregeld gedetacheerd bij Infanterie-compagnieën. Bij een van die compagnieën ontmoette ik **Tinus Doelen** uit Zuid-Limburg die ook schaakte en daar in een club meespeelde, voordat hij naar Indië vertrok, werkte hij op de “Koel”.

Na enkele partijen met hem te hebben geschaakt bleek dat ik nog “nergens”was, geen partij kon ik winnen.

Meestal dronken we een glaasje “oude” De Kuiper. Als sergeant mocht ik per maand twee flessen kopen. Op een gegeven moment vroeg hij: “Sergeant, heb je nog een glaasje in de fles?” “Zeker **Tinus**, voor jou altijd”.

En toen kwam de kwade gene in mij op en dacht ik: misschien kan ik na een aantal borreltjes wel eens van hem winnen..... Dat was natuurlijk zeer onsportief van mij. Maar ik werd meteen afgestraft want hoe lodderig **Tinus** op het laatst ook keek.....ik bleef terecht verliezen!!!

Om hoeveel glaasjes het ging weet ik niet meer.

Zelfs wist hij nog razend snel de posities, waar ik in de fout ging, op het bord te zetten, wat knap.! Vrij kort daarna gingen we terug naar Nederland.

Jammer dat ik **Tinus** nooit meer heb ontmoet bv tijdens de reünies. Van schaken is er na mijn thuiskomst niet veel meer gekomen, de vakstudies kregen voorrang!

Ingezonden door Jan Wijers, Breda

Naar aanleiding hiervan reden wij, na het bezoek dat we aan sobat **Lou Saenger** in Dordrecht hadden gebracht, door naar Breda om **meneer en mevrouw Wijers** te verblijden met een .....

Uit het volgende verhaal van Jan Wijers (89) kunt u opmaken, waarmee wij hem hebben verblijd.

Na wat zoek (onze TOMTOM had een heel andere locatie gevonden waar **familie Wijers** zou wonen) kwamen we toch aan bij het juiste adres, het gezellige appartement van de familie. Wij werden al opgewacht bij de deur door mevrouw Wijers. Na de hartelijke ontvangst werden wij binnengeloodst in de gezellige woonkamer van waaruit een prachtig panorama uitzicht over de stad Breda!

We kregen koffie en thee, en de door **mevrouw Wijers** zelfgebakken koekjes, (Joop loopt daarvoor graag nog wel een extra kilometertje meer hard).

Vervolgens overhandigden wij meneer **Jan Wijers** ons presentje. Uit onze **privécollectie** een doos met daarin een echte stenen kruik **De Kuyper jenever** en twee glaasjes! Zichtbaar verrast nam sobat **Jan Wijers** dit presentje in ontvangst. Wij spraken de hoop uit dat het misschien nog eens mogelijk mocht zijn om weer eens een partijtje schaak met **sobat Doelen** te doen onder het genot van een lekker glaasje jenever.

Wij waren blij dat wij deze middag weer eens gezellig hebben kunnen bij praten. Al pratend kregen wij heel wat informatie over sobat **Jan**.

Hij meldde zich in 1945 via de Binnenlandse Strijdkrachten (B.S.) als oorlogsvrijwilliger (O.V.W.-er) aan. En werd bij vertrek uit Nederland ingedeeld bij de **5^e compagnie**, later als waarnemend sectie commandant bij de **3 inch mortieren**, de ondersteuningscompagnie afdeling zware mortieren 2-6 R.I. **Jan Wijers** zat niet stil in Indonesië. Hij deed een zelfstudie **dubbelboekhouden**.

Van de strenge compagniescommandant (**Vaessens**) mocht er geen privéspullen meegenomen worden, zelfs geen studieboeken. Maar omdat **Jan Wijers** wel eens op de administratie werkte had hij van de administrateur toestemming gekregen om al zijn benodigde boeken met de compagniesadministratie mee te smokkelen (in een munitiekistje!). Een leraar uit Nijmegen stuurde **Jan Wijers** de uitwerkingen, zodat hij zelf zijn werk kon controleren. Gezeten tussen Javanen en hoofdzakelijk Chinezen heeft Jan met succes het examen gedaan in Semarang. “Ik kreeg o.a. samen met **Wim Jans** typeles in Semarang en had natuurlijk de opdracht om daarvoor goed te oefenen. Maar hoe moest je dat doen op de buitenposten zonder schrijfmachine?” “Ik had dat opgelost door het “QWERTY-toetsenbord” volledig uit te tekenen op een plankje waarop ik dan “geruisloos” kon oefenen”.

Dit verhaal heeft **Jan Wijers** mij al tijdens onze eerste kennismaking op de reünie in 2002 verteld, maar ik blijf het een prachttuitvinding van hem vinden en het toont de zelfdiscipline waarmee Jan zich inzette om, ondanks dat hij in Indië zat, toch verder te leren. En zoals steeds als wij bij een sobat op visite zijn, gaat de tijd weer veel te vlug. Sobat **Jan Wijers** heeft zichtbaar genoten van de gesprekken die gevoerd werden. Het is voor hem eigenlijk onmogelijk om nog deel te nemen aan een reünie vanwege zijn slechte gehoor. Maar zo, in een klein gezelschap kon hij het gesprek goed volgen en hoefde geen beroep te doen op zijn immer toegewijde en liefdevolle tolk, zijn **echtgenote Mientje**.

Hoe het met de gezondheid van **Jan en Mientje Wijers** is, en over de relatie van de jenever en het schaken, las u in de brief van **Jan Wijers** al eerder in dit boekje.

Wie is wie?

(Foto Theo Eversen)

RIDDERORDEN EN ONDERSCHIEDINGEN

Inleiding

Onder deze titel zal ik proberen in de komende nummers van Sepatoe Roesak iets te schrijven over “lintjes”, een stoffelijk blijk van waardering van een land of een organisatie, bijvoorbeeld de NAVO of de Verenigde Naties, voor de inzet van burgers en militairen tijdens een crisis, een oorlog of een ramp of een vredesoperatie, in de vorm van een medaille hangend aan een lint.

Uiteraard zal ik daarbij mijn aandacht richten op de periode 1940-1949, de periode van de Tweede Wereld Oorlog in Nederland en toen nog Nederlands-Indië en de strijd in de Oost van 1945 tot en met 1949. Ik ga proberen informatie met u te delen welke decoraties in de periode 1945-1949/1951 uitgereikt zijn.

Omdat ik meer wilde weten over het verblijf van mijn vader in Indonesië, (Frank van Buren geboren in Treebeek op 27 april 1925, gestorven op 25 april 1984 in het ziekenhuis in Roermond) ging ik op zoek naar papieren of andere spullen uit zijn Indië periode en vond ik in zijn oude legerkist op zolder het certificaat behorende bij het Ereteken voor Orde en Vrede, met de gespen 1946 en 1947, gedateerd 9 september 1952. Als u mijn vader gekend heeft zou ik ook graag reacties vernemen.

Mijn vader heeft over zijn decoratie nooit iets over verteld, en wij als kinderen vonden het maar niets in de jaren zeventig, die oud-militairen met hun speldjes en medailles.

Daar denk ik nu heel anders over.

Omdat ik helemaal niets wist van onderscheidingen en decoraties ben ik eerst op internet gaan zoeken, en heb wat e-mails verstuurd naar mensen die zich al lang met het vakgebied van de ridderordes en onderscheidingen

bezig houden en probeer nu boeken te kopen en te vinden, vaak tweedehands die over dit onderwerp gaan. Omdat ik uit een aantal boeken ga citeren of ernaar verwijzen, is het mijn plicht de bronnen waar ik uit ga putten eerst te vermelden. Ik hoop op reacties zodat ik ook kan beginnen mijn kennis op dit gebied uit te breiden.

De studie over ridderorden en onderscheidingen heet FALERISTIEK, net als HERALDIEK (studie van wapenschilden) en VEXILLOGIE (studie van vlaggenhistorie en –symboliek) zijn dit hulpwetenschappen.

Op dit moment heb ik de volgende boeken al in mijn bezit waar ik mijn informatie uit haal:

1. Meijer, H.G., Mulder, C.P., Wagenaar, B.W. *Orders and Decorations of the Netherlands* (Venlo 1984) (uitgegeven in eigen beheer)
2. Bax, W.F., *De Nederlandse Ridderorden en Onderscheidingen* (Rotterdam/ 's Gravenhage 1951).
3. Meijer, H.G., Vis, R., *Het Vliegerkruis, voor initiatief, moed en volharding* (Amsterdam 1997).
4. *Handboek Onderscheidingen*. Ministerie van Defensie, Hoofdirectoraat Personeel/ Sectie Onderscheidingen. Het hoofd van de Sectie Onderscheidingen van het Ministerie van Defensie (Den Haag).
5. Laars, van der, T., *Wapens, vlaggen en zegels van Nederland* (Amsterdam 1913).
6. Leeftang, T., *Verzamelen is ook een kunst* (Utrecht 1982).
7. Joslin, E.C., *British Awards & Medals* (London 1974)

Daarnaast wil ik graag verwijzen naar de volgende websites:

- a. www.onderscheidingen.nl met als titel Nederlandse Ridderorden en Onderscheidingen van de heer Eric Mueller, die regelmatig wordt aangevuld, van hoge kwaliteit is mijns inziens en waar tal van links naar andere websites en publicaties te vinden zijn. Ik heb enorm veel kennis over faleristiek opgedaan op zijn website. Ook bevat deze website een hele grote literatuurlijst van publicaties over ridderorden en onderscheidingen. De bouwer van deze website verdient een onderscheiding.
- b. www.onderscheidingenforum.nl , is een website waarop je kunt communiceren, met andere geïnteresseerden over dit onderwerp.
- c. www.mwo.6x.to, is een website over de Militaire Willemsorde.
- d. www.wikipedia.org, over veel onderscheidingen kan men hier praktische informatie en ook vaak afbeeldingen terugvinden.

HOOFDSTUK 1.

Het Ereteken voor Orde en Vrede

Het Ereteken voor Orde en Vrede, is een militaire decoratie (ook burgers die zich in militaire zin verdienstelijk hebben gemaakt konden het ereteken ontvangen) (art. 4 K.B. 02-12-1947), die voor de Indië veteranen bestemd is. In die zin vind ik het een hele aparte onderscheiding. Veel decoraties tot aan de Tweede Wereldoorlog hadden een algemeen karakter, daarmee bedoel ik dat zij werden toegekend als waardering voor bepaald gedrag of verrichte handelingen, zoals de Militaire Willemsorde, ongeacht tijd of plaats van de inzet.

Dit Ereteken werd toegekend voor de inzet in voormalig Nederlands-Indië of daaropvolgend Indonesië in de periode 1945 tot 1949, later verlengd met 1950 en 1951.

Vergelijkbaar vind ik Het Kruis voor Recht en Vrijheid en het Nieuw Guinea Kruis voor de inzet in respectievelijk Korea en Nieuw Guinea.

Vanaf 1979 werden er ook decoraties ingesteld voor deelname aan specifieke (internationale) vredesoperaties.

Het Ereteken voor Orde en Vrede is ingesteld bij Koninklijk Besluit (KB) van 2 december 1947 en nog een keer gewijzigd bij KB van 12 oktober 1990.

Samengevat kwamen voor het Ereteken in aanmerking, militairen, van de krijgsmacht, die in toenmalig Nederlands-Indië/ Indonesië, in de periode van 3 september 1945 tot 4 juni 1951, ten minste drie maanden in actieve dienst zijn geweest. Gespen met vermelding van een jaartal werden bovendien toegekend aan hen, die rechtstreeks in militair verband hebben moeten optreden tegen kwaadwilligen. (art. 3 KB).

Het Ereteken (eventueel met gespen) kan ook postuum worden toegekend (art. 5 KB). Formulieren om toekenning kunnen worden aangevraagd bij het Ministerie van Defensie, Postbus 20701, 2500 ES 's Gravenhage. Bij het Ereteken hoort een certificaat. In het geval van mijn vader, werd het toegekend door de Minister van Oorlog, zo heette het departement toen, en is gedateerd, 9 september 1952. Ik heb geen idee waarom dat op die datum is toegekend. Er zijn ca. 100.000 Eretekens toegekend (zie Meijer, Mulder, Wagenaar pag. 104).

Hoe ziet het Ereteken er uit:

Het Ereteken is van brons in de vorm van een achtpuntige ster, waarbij de bovenste punt van de ster is vervangen door een Koninklijke kroon. In het midden van de ster bevindt zich een cirkel met de letter W van koningin Wilhelmina, binnen een jarretel met het opschrift "ORDE.VREDE". Boven de cirkel zijn twee gekruiste Nederlandse stormdolken geplaatst.

Op de achterzijde is in een uitgediept cirkelvormig vlak de tekst “KON.-BEGEER VOORSCHOTEN en F.S.INV.” geplaatst hetgeen duidt op respectievelijk de fabrikant en de ontwerper, Frans Smits van het Ereteken.

Het was toegestaan een verkleind model onder aan het lint, dan wel het lint alleen te dragen, indien het lint (in batonvorm) alleen wordt gedragen, zal iedere gesp worden aangegeven door een gebombeerde zevenpuntige ster bronzen ster op het lint met dien verstande, dat niet meer dan 4 sterren op het lint gedragen zullen worden. (art. 2.4 KB). Daarmee is het de enige Nederlandse baton waarop meer dan 3 sterren mogen worden gedragen volgens Wikipedia informatie.

In het exemplaar dat ik ter vervanging heb ontvangen van het Ministerie van Defensie is de ster overigens vijfpuntig. Het lint ten slotte is van zijde, 27 millimeter breed en telt 5 even brede banen van links naar rechts in de kleuren rood, wit, blauw, wit rood. Militair (Pruisisch) opgemaakt wordt het lint 47 millimeter breed, en zijn de banen dan rood, wit, blauw, wit, rood, wit, blauw, wit, rood. Ik denk dat veel veteranen en hun kinderen het Ereteken koesteren. Bij de dodenherdenking vorig jaar op de Amerikaanse begraafplaats in Margraten zag ik bij enkele zwaar- en hooggedecoreerde veteranen het Ereteken tussen de andere onderscheidingen zitten. Ik bewaar met trots het ereteken van mijn vader met de gespen 1946 en 1947. Reacties?

Ik ontvang graag reacties of op- of aanmerkingen n.a.v. dit stukje.

frank.van.buren@worldonline.nl, of een briefje mag ook Margrietlaan 10, 6165 CS Geleen.

Frank van Buren, zoon van 2.6 R.I. veteraan Frank van Buren

Geleen, maart 2011.

Overlijden Wim Klaassens

Op **27 februari 2011** had **Marianne** telefonisch contact met **sobat Wim Klaassens**. Tijdens dat gesprek gaf **sobat Klaassens** aan dat hij ongeneeslijk ziek was. Hij had het (moedige) besluit genomen om geen behandeling te ondergaan.

Op **6 maart** ontvingen wij het trieste bericht dat **sobat Wim Klaassens** is overleden. Nadat wij dit treurige bericht via de zoon van Wim hadden ontvangen, werd door **coördinator Marijke** toestemming gegeven aan **Joop en Marianne** om de crematie bij te wonen. Dit zou dan wel in combinatie gebeuren met een bezoek aan een andere sobat in de omgeving Venlo.

De uitvaartdienst voor **2-6 R.I.-er Wim Klaassens** werd gehouden op vrijdag 11 maart 2011 in Blerick.

Kleinkinderen begeleidden de kist met hun opa de kerk in. Na een indrukwekkende en drukbezochte dienst werd de kist met Wim de kerk weer uitgeleid door de kleinkinderen. Vanaf daar ging het in een langgerekte stoet naar het crematorium. Daar werd, nadat een stemmig muziekstuk was gespeeld, door Joop Pragt, als penningmeester reünie- en nazorgcommissie 2-6R.I., T-Brigade, namens de sobats 2-6R.I. een toespraak gehouden. Hij sloot af met de voordracht van een veteranengedicht. Aansluitend op deze toespraak werd het lied: "**Old soldiers never die**" gespeeld.

Hierna volgde een emotionele afscheidstoespraak van alle kleinkinderen waarin fijne herinneringen aan hun opa werden opgehaald. Tot slot volgde een toespraak van Wim's schoonzoon.

Wim Klaassens, de echtgenoot van **Toos Poelmans**, was vader van 5 kinderen en opa van 8 kleinkinderen. Na de dood van hun dochtertje **Marianneke** werd de zorg voor andere kinderen overgenomen. Wim Klaassens was tot zijn pensioen werkzaam bij defensie. Hij bleef heel zijn leven vervent voetbalfan van VVV uit Venlo. Samen met zijn **vrouw Toos** heeft hij nog vele jaren kunnen genieten op camping “de Breijenburg”. Na de plechtigheid waren wij uitgenodigd voor de uitgebreide koffiemaaltijd in een nabij gelegen restaurant.

Wim Klaassens ,soldaat 1^e klas, werd 86 jaar.

Bezoek aan familie Delissen

Zoals wij u al meldden, gaan wij zuinig met het u gedoneerde kasgeld om. Daarom hebben wij onze aanwezigheid tijdens de uitvaartplechtigheid van sobat **Wim Klaassens** gecombineerd met een bezoek in de omgeving van Blerick. Familie **J.Delissen** in Venlo was in gelegenheid ons te ontvangen. Of eigenlijk gezegd: maakte tijd voor ons vrij. Eigenlijk zouden zij op verjaarsvisite gaan bij de broer van sobat **Delissen**, maar, zo vertelden zij, voor Marianne was altijd tijd! Met de TOMTOM als gids hadden wij al snel de juiste straat bereikt. Alleen een wegversperring maakte het niet mogelijk om het juiste nummer te bereiken. Een heer met mooi grijs haar stond op een balkon onze verrichtingen te bekijken. Nadat wij de TOMTOM de TOMTOM lieten en de auto iets verderop parkeerden stond deze meneer nog steeds op het balkon. Dat moest vast meneer Delissen zijn. Na aankomst bij de flat werden wij al vanaf het balkon begroet. Eenmaal boven aangekomen werden wij door hem hartelijk ontvangen en binnengeleid in de gezellige en praktisch ingerichte woning waar ook **mevrouw Delissen** ons zat op te wachten. De zon had vrij spel in

de ruime kamer. Dat gaf de royale woning een warm en gezellig aandoen. Het uitzicht was prachtig. De televisie stond nog aan. Meneer en mevrouw hadden net naar de kampioenschappen schaatsen voor dames gekeken en trots wisten zij ons te vertellen dat Nederland de eerste drie plaatsen hadden veroverd. Hoera voor Oranje. De TV ging uit en wij aan de koffie.

Het gesprek begon met de uitvaartplechtigheid van sobat Wim Klaassens. Noem het toeval, maar **sobat Delissen** kende Wim Klaassens van het bloedprikken

in Venlo. Dat **Wim Klaassens** later naar Blerick verhuisde moest dan ook de reden geweest zijn dat zij elkaar daarna in Venlo niet meer zagen. Natuurlijk kwam het gesprek op de gezondheid. We hadden al snel gezien dat sobat Delissen nog goed uit de voeten kan. Hij doet de boodschappen nog per fiets. Maakt zo ook nog zijn fietsrondje ter ontspanning “Onkruid krijgen ze nooit kapot”, zei hij lachend. Bij **mevrouw Delissen** gaat het lopen iets minder. Dit na een heupoperatie waarbij de ruggenprik blijvende schade had veroorzaakt. Het was er niet minder gezellig om. Over de 10 kleinkinderen en 5 achterkleinkinderen was genoeg te vertellen. Trots vertelden de groot en overgrootouders dat er nog 2 achterkleinkinderen in de maak zijn. De beschuit met muisjes kan straks weer op tafel! **Joop** kwam al snel in een fijn gesprek met

mevrouw Delissen toen bleek dat zij ook zelfstandig ondernemer was geweest.

Net als Joop. Dan wordt er al snel gesproken over beleid en financiën. Het voormalige 2-6R.I. bestuur kwam ter sprake en de kwalijke praktijken die deze

personen hebben uitgevoerd. **Meneer en mevrouw Delissen** vinden het schandalig dat de door Marianne gemaakte onkosten voor 2-6R.I. niet vergoed zijn. Dat klopt niet. Het kasgeld dat in de vele jaren bijeengebracht is door de sobats, is ook van de **familie Delissen**. Dat er geen rekening wordt gehouden met wat de sobats willen en geen openheid in de financiën werd gegeven is een slechte zaak. Het is correct dat nu door de reünie- en nazorgcommissie wel duidelijk aan wordt gegeven hoe de aan hen overgemaakte donaties besteed worden. Ondertussen heeft **meneer Delissen** het boek **tussen Sawahs en Bergen** op tafel gelegd. Op de kast ligt een fikse stapel **Sepatoe Roesaks**. Verhalen worden verteld. Over **aalmoezenier Baljon** die naast zijn dagelijkse werkzaamheden stukjes voor de **Tijgerkrant** schreef. **Baljon** behoedde **Delissen en 5 man** voor een tragedie. Zij stonden klaar voor een patrouille. De wagen trok op. **Baljon** riep ineens luid en dringend: "Stop! Stop!" Een oneffenheid in de grond bij het wiel had zijn aandacht getrokken. Net op tijd! Het was de ontsteking van een door de vijand ingegraven zeemijn! **Baljon** raakte later gewond en ging terug naar Nederland. **Sobat Delissen** zocht hem als enige 2-6 R.I.-er bij thuiskomst in Venlo in het ziekenhuis weer op.

Eenmaal terug in Nederland trouwde **sobat Delissen** het **verpleegstertje** dat hij voor zijn vertrek naar Indië had leren kennen in Roermond. Dat contact kwam tot stand via het verzet en het mee optrekken met de Engelsen naar Roermond. Het verpleegstertje kwam uit een gezin van 9 kinderen, waarvan er 3 zussen non en 2 broers priester waren. **Sobat Delissen** had ook enkele vragen voor Marianne. Met haar adreslijst erbij kon Marianne adresgegevens uitwisselen van enkele aan sobat Delissen bekende sobats die nu nog leven. Jammer genoeg moest

Marianne ook bij veel namen zeggen dat die sobats al overleden waren. Maar o.a. **sobats Schouten** en **Pierre Giessen** stonden nog op de lijst. Zij kunnen rekenen op een telefoontje of brief van **sobat Delissen**. Zo blijkt maar weer dat het contact met de sobats toch weer aangehaald kan worden door deze persoonlijke benadering thuis. Weer een mooi stukje nazorg dat wij konden doen. **Meneer Delissen** hoopt en probeert, bij leven en welzijn, ook op onze **reünie op 28 september 2011** in Vught aanwezig te kunnen zijn. Wij zullen hem daar net zo hartelijk ontvangen als wij bij de familie Delissen thuis zijn ontvangen. Het was weer een uitermate gezellige en leerzame visite!

Telefonisch contact.

Onlangs had **Marianne** telefonisch contact met **sobat Renting** (85 jaar) uit Eindhoven. Hij was soldaat bij de 2^e Cie **van 2-6 R.I.** Hij weet nog de sobats **Cats** en **Ad van Hooijdonk**. Wel vraagt hij zich af of er nog sobats zijn die zich de optredens herinneren die **sobat Renting** deed in Nederlands-Indië onder de naam “**de Pisangs**”. Ook later op de reünies deed hij zulke optredens. Er was een **sergeant majoor administrateur** bij. Wie weet zijn naam nog? Tevens doet **sobat Renting** aan **Ad van Hooijdonk** de hartelijke groeten! Als gewezen penningmeester van een biljartclub weet hij dat openheid in de financiën een must is! Dat is een van de dingen die hij zo waardeert bij de **reunië- en nazorgcommissie 2-6RI T-Brigade**. Hij leest nog graag het **echte boekje Sepatoe Roesak van Marianne** en vindt dat er ruim voldoende **verhalen** en **informatie** in staan. Houden zo. Met de gezondheid gaat het nog goed. Alleen een beetje “**de Bibber**”. Maar de dokter zegt dat hij er 100 mee kan worden! **Renting** werkte na thuiskomst bij het rijk op de **legerplaats Oirschot** als hulp van de **Fourier**. In **1962** ging hij werken bij **Philips**. 'Wil je later een goed **pensioen**, dan moet je bij een groot bedrijf gaan werken, vertelde men mij vroeger,' zegt hij lachend. 'En dat krijg ik nu!'

Overleden sobats

**Sobat J.Th. Knuiman uit Boxmeer.
Soldaat 3^e Cie**

Geboren 12-2-1923 en overleden in 2008.

**Th.J. Kemp uit Amstelveen.
Soldaat, 3^e Cie.**

Geboren 28 december 1920 en overleden 4 januari 2011

**Sobat G. van Wensen uit Klundert
Soldaat 1^e klas, staf 3^e Cie**

Geboren 26 augustus 1921 en overleden 3 december 2010

**Sobat J.F. Herzig uit Sittard
soldaat 1^e klas.**

Geboren 8 november 1924 en overleden 31 januari 2011

**Sobat W.G. Klaassens uit Venlo.
Soldaat 1^e klas.**

Geboren op 27 februari 1925 en overleden op 6 maart 2011

**Sobat Henny van Oosterhout uit Beek
Soldaat, 2^e Cie.**

Geboren 10 februari 1922 en overleden op 15 maart 2011

Wij wensen de families heel veel sterkte toe met de verwerking van het moeten loslaten. Maar ook met het vasthouden van de mooie herinneringen.

2-6R.I. respect tot het einde en verder

Enige weken na het overlijden van zijn vrouw Alie is op
15 maart 2011

sobat Henny van Oosterhout

overleden. Hij is bij velen van u bekend als de schrijver van de stukjes uit zijn dagboek die hij vele jaren lang voor het boekje Sepatoe Roesak beschikbaar stelde. Tijdens ons laatste bezoek aan hem, heeft hij het verschillende keren over deze dagboeken gehad. Een belangrijke historische nalatenschap, die hij veilig in de handen van zijn dochter Marianne heeft overgedragen. Henny van Oosterhout, van de derde compagnie 2-6 R.I. was afkomstig uit Hoensbroek. Hij was brenschutter, Wietse Westerhof, uit Hoensbroek was zijn trouwe brenhelper. Samen met Carel Eversen, ook afkomstig uit Hoensbroek en Wietse Westerhof kregen zij de erenaam: "De drie musketiers". Nu moet Wietse als laatste de musketiers in ere houden. Wij wensen, naast natuurlijk de familie van Oosterhout, Wietse ook veel sterkte met de verwerking van het verlies van zijn trouwe makker. Op zijn sterfbed zei Henny nog: "Doe Wietse de groeten". Als dat geen kameraadschap is? . Er is in besloten kring afscheid van Henny genomen. Henny mocht 89 jaar geworden

Leuk?

Zou u het ook leuk of gezellig vinden als wij in het kader van de nazorg bij u op **visite** komen? Laat het ons weten. Bel. Schrijf. Mail.

Wees niet verlegen, wij zijn het ook niet!

Hebt u hulp nodig bij **militaire nazorg**? Geef ons een seintje, wij zullen ons best voor u doen u op de juiste weg te helpen.

Zoekt u andere (vergeten) **sobats**? Vraag het ons. Wij hebben een enorm bestand met veel **adressen**.

Hebt u een **jubileum** b.v. 60 jaar getrouwd, behaalt u een **speciale leeftijd**, wordt u **grootvader** of **overgrootvader**, laat het ons weten.

Ligt u in het **ziekenhuis**, of moet u naar het ziekenhuis voor **langere tijd**, laat het ons weten!

Kijkt u op het voorblad voor telefoonnummers, adressen en

e-mailadressen.

Secretariaat 010-4382758. of 06-25278220

Krijgt u het **antwoordapparaat**, spreek dan duidelijk naam en telefoonnummer in, wij bellen u zo snel mogelijk terug!

Maar donaties om dit allemaal uit te voeren zijn natuurlijk zeer belangrijk.

Wij hopen dat u hebt genoten van dit boekje Sepatoe Roesak.

Laatste nieuws, vers van de pers

Tot onze spijt heeft ktza F. Marcus, directeur Veteranen Instituut, geen tijd gehad om een kennismakingsstukje aan u te schrijven. De reden hiervan is dat er op dit moment een enorme drukte is bij het instituut met aanmelding van nieuwe jonge veteranen. Wij vertrouwen er weer op dat de **heer Marcus** voor het kerstnummer een toepasselijk stukje voor u, de oude Indiëveteraan, zal schrijven. Misschien, als de drukte wat geluwd is, komt hij zelfs wel persoonlijk kennis met u maken op de reünie in Vught op 28 september.

Sobat Hovens, in het volgende boekje, het kerstnummer, zullen wij uw ingezonden stuk plus foto plaatsen. Dit omdat het dan goed in te passen is met oog op de dan naderende kerstdagen.

LET OP !!

Reünie op woensdag 28 september 2011 in Vught

Voor aanmelding van uw bezoek aan de **enige echte reünie** van de **reünie en nazorgcommissie 2-6R.I. T-Brigade** krijgt u later nog een aparte nieuwsbrief toegestuurd. Daarin staan het programma, het **inschrijfformulier**, de aanwijzingen voor het **kopen van loten voor de thuisblijvers** en het **geheime wachtwoord**. Indien u niet langer kan wachten, dan kunt u zich nu al telefonisch opgeven.